

I. DISPOSICIONS GENERALS

MINISTERI D'HISENDA

- 17995** *Reial decret 1512/2018, de 28 de desembre, pel qual es modifiquen el Reglament de l'impost sobre el valor afegit, aprovat pel Reial decret 1624/1992, de 29 de desembre, el Reglament pel qual es regulen les obligacions de facturació, aprovat pel Reial decret 1619/2012, de 30 de novembre, el Reglament general de les actuacions i els procediments de gestió i inspecció tributària i de desplegament de les normes comunes dels procediments d'aplicació dels tributs, aprovat pel Reial decret 1065/2007, de 27 de juliol, i el Reglament dels impostos especials, aprovat pel Reial decret 1165/1995, de 7 de juliol.*

I

Aquest Reial decret introdueix modificacions en el Reglament de l'impost sobre el valor afegit, aprovat pel Reial decret 1624/1992, de 29 de desembre, en el Reglament pel qual es regulen les obligacions de facturació, aprovat pel Reial decret 1619/2012, de 30 de novembre, en el Reglament general de les actuacions i els procediments de gestió i inspecció tributària i de desplegament de les normes comunes dels procediments d'aplicació dels tributs, aprovat pel Reial decret 1065/2007, de 27 de juliol, i en el Reglament dels impostos especials, aprovat pel Reial decret 1165/1995, de 7 de juliol, i en el Reial decret 1075/2017, de 29 de desembre.

Aquest Reial decret consta de quatre articles, una disposició addicional, una disposició derogatòria i quatre disposicions finals.

D'acord amb el que disposa la Llei 39/2015, d'1 d'octubre, del procediment administratiu comú de les administracions públiques, l'elaboració d'aquest Reial decret s'ha efectuat d'acord amb els principis de necessitat, eficàcia, proporcionalitat, seguretat jurídica, transparència i eficiència.

Així, es compleixen els principis de necessitat i eficàcia, atès que la modificació de les normes que conté el Reial decret, com que tenen rang reglamentari, requereix la seva incorporació a l'ordenament jurídic a través d'una norma del mateix rang.

Es compleix també el principi de proporcionalitat, ja que conté la regulació necessària per a la consecució dels objectius que es pretenen amb les modificacions que incorpora el Reial decret.

Respecte al principi de seguretat jurídica, s'ha garantit la coherència del text amb la resta de l'ordenament jurídic nacional, així com amb el de la Unió Europea, i es genera un marc normatiu estable, predictable, integrat, clar i de certesa, que en facilita el coneixement i la comprensió i, en conseqüència, l'actuació i la presa de decisions dels diferents subjectes afectats, sense introducció de càrregues administratives innecessàries.

El principi de transparència, sense perjudici de la seva publicació oficial en el «Butlletí Oficial de l'Estat», s'ha garantit mitjançant la publicació del projecte del Reial decret, així com de la seva memòria de l'anàlisi d'impacte normatiu, a la seu electrònica del Ministeri d'Hisenda, als efectes que els textos esmentats puguin ser coneguts en el tràmit d'audiència i informació pública per tots els ciutadans.

Finalment, en relació amb el principi d'eficiència, s'ha procurat que la norma generi les mínimes càrregues administratives per als ciutadans, així com els mínims costos indirectes, i es fomenta l'ús racional dels recursos públics i el ple respecte als principis d'estabilitat pressupostària i sostenibilitat financera. Encara més, determinades mesures que s'incorporen comporten una reducció d'aquestes càrregues administratives.

II

El 29 de desembre passat es va publicar en el «Diari Oficial de la Unió Europea» la Directiva (UE) 2017/2455 del Consell, de 5 de desembre de 2017, per la qual es modifiquen la Directiva 2006/112/CE i la Directiva 2009/132/CE pel que fa a determinades obligacions respecte de l'impost sobre el valor afegit (IVA) per a les prestacions de serveis i les vendes a distància de béns. Aquesta Directiva modifica la Directiva harmonitzada de l'IVA pel que fa a les regles de tributació dels serveis prestats per via electrònica, de telecomunicacions i de radiodifusió i televisió, quan el destinatari no sigui un empresari o professional actuant com a tal.

D'aquesta manera, amb efectes des de l'1 de gener de 2019, per reduir les càrregues administratives i tributàries que comporta per a les microempreses establertes en un únic Estat membre que presten aquests serveis de manera ocasional a consumidors finals d'altres estats membres tributar per aquestes prestacions a l'Estat membre on estigui establert el consumidor destinatari del servei (Estat membre de consum), s'estableix un llindar comú a escala comunitària de fins a 10.000 euros anuals que, si no s'excedeix, implica que aquestes prestacions de serveis segueixin estant subjectes a l'impost sobre el valor afegit en el seu Estat membre d'establiment. No obstant això, també és possible que el mateix empresari o professional, si així ho decideix, pugui optar per tributar a l'Estat membre de consum, encara que no hagi superat el llindar esmentat. La transposició de la Directiva a la Llei 37/1992, de 28 de desembre, de l'impost sobre el valor afegit, s'ha fet amb l'aprovació de la Llei 6/2018, de 3 de juliol, de pressupostos generals de l'Estat per a l'any 2018. Per tant, es fa necessària una sèrie d'ajustos tècnics en el Reglament de l'impost sobre el valor afegit.

D'altra banda, per afavorir el compliment voluntari de les obligacions tributàries i la possibilitat d'acollir-se als sistemes simplificats de finestreta, s'estableix que la normativa aplicable en matèria de facturació per als subjectes passius acollits als règims especials aplicables als serveis de telecomunicacions, de radiodifusió o de televisió i als prestats per via electrònica és la de l'Estat membre d'identificació i no el de consum.

Independentment d'això, una vegada superada la primera fase d'aplicació del nou sistema de gestió dels llibres registre de l'impost sobre el valor afegit, a través de la seu electrònica de l'Agència Estatal d'Administració Tributària (subministrament immediat d'informació, SII, d'ara endavant), es fa necessari incorporar algunes modificacions en el Reglament de l'impost per facilitar l'opció voluntària a l'aplicació del nou sistema de gestió tributària.

Amb la mateixa finalitat, es regula la informació que han de subministrar els subjectes passius referent a les operacions realitzades durant l'any natural amb anterioritat a la data en què queden obligats al SII.

També és necessari informar dels documents electrònics de reemborsament que, a partir de l'1 de gener de 2019, passen a ser obligatoris per a la devolució de l'impost a l'exportació en el règim de viatgers.

Finalment, s'estableix una sèrie de modificacions per actualitzar les referències que conté el Reglament de disposicions normatives derogades a la normativa vigent o a la mateixa redacció de la Llei de l'impost; així com un ajust tècnic per coordinar determinats límits per a l'aplicació del règim especial de l'agricultura, ramaderia i pesca amb els del mètode d'estimació objectiva de l'impost sobre la renda de les persones físiques.

III

En el Reglament pel qual es regulen les obligacions de facturació, es modifiquen les regles referents a la normativa aplicable en matèria de facturació que, des de l'1 de gener de 2019, és la normativa de l'Estat membre d'identificació per als subjectes passius acollits als règims especials aplicables als serveis de telecomunicacions, de radiodifusió o de televisió i als prestats per via electrònica.

D'altra banda, s'actualitza la relació de les operacions exemptes de l'impost, per les quals és obligatòria l'expedició de factura, i s'exceptuen, com ja succeïa per a les entitats

asseguradores i de crèdit, altres entitats financeres de l'obligació d'expedir factures per les operacions d'assegurances i financeres exemptes de l'impost que realitzin. D'altra banda, l'Agència Estatal d'Administració Tributària pot eximir d'aquesta obligació altres empresaris o professionals diferents dels que assenyala expressament aquest Reglament, amb la sol·licitud prèvia de l'interessat quan hi hagi raons que ho justifiquin.

Independentment d'això, s'amplia als serveis de viatges subjectes al règim especial de les agències de viatges el procediment especial de facturació que preveu la disposició addicional quarta d'aquest Reglament, aplicable a les agències de viatges que intervinguin en nom i a compte d'altres empresaris o professionals en la comercialització dels serveis esmentats.

IV

Les modificacions del Reglament general de les actuacions i els procediments de gestió i inspecció tributària i de desplegament de les normes comunes dels procediments d'aplicació dels tributs tenen per objecte evitar problemes de gestió derivats de duplicitat en l'aportació de la informació a l'Administració tributària sobre operacions de transmissió de drets de subscripció. Per això, s'introdueix una modificació en el Reglament per centralitzar tot el subministrament informatiu sobre operacions amb drets de subscripció en l'entitat dipositària, de manera que només en absència de dipositari a Espanya sorgeix l'obligació d'informar per a l'intermediari financer o fedatari públic que intervingui en l'operació.

D'altra banda, es fa necessari regular les noves opcions que tenen determinats subjectes passius perquè els seus serveis prestats per via electrònica, de telecomunicacions i de radiodifusió i televisió, efectuats a consumidors finals, tributin sempre a l'Estat membre de consum encara que el prestador d'aquests serveis no hagi superat els 10.000 euros anuals en l'àmbit comunitari durant l'any natural.

Com ja es va establir per a l'impost sobre el valor afegit, la implantació en l'àmbit de l'impost general indirecte canari (IGIC) del subministrament electrònic dels registres de facturació (també denominat SII), entre d'altres, per als subjectes passius inscrits en el registre de devolució mensual, determina que aquests subjectes passius, que estaven obligats a presentar la declaració informativa d'operacions incloses en els llibres registre i altres operacions (model 340), quedin exonerats d'aquesta, per la qual cosa és procedent eliminar aquesta obligació informativa que únicament s'exigia en l'IGIC.

V

La Llei 6/2018, de 3 de juliol, de pressupostos generals de l'Estat per a l'any 2018, recull, amb efectes des de l'1 de gener de 2019, la integració del tipus impositiu autonòmic de l'impost sobre hidrocarburs en la part especial del tipus estatal. Com a conseqüència d'això, mitjançant aquest Reial decret es procedeix a efectuar en el Reglament dels impostos especials els ajustos tècnics necessaris derivats de la mesura esmentada.

Adicionalment, la Llei de pressupostos esmentada subjecta l'aplicació de determinats beneficis fiscals tant en l'impost sobre hidrocarburs com en l'impost especial sobre el carbó al compliment de les condicions que reglamentàriament s'estableixin, a fi d'assegurar que els beneficis fiscals esmentats siguin aplicats correctament.

A l'empara de l'habilitació esmentada, es procedeix a desplegar en el Reglament dels impostos especials les obligacions formals que s'han de complir per gaudir dels beneficis fiscals esmentats.

D'altra banda, la Directiva 2014/40/UE del Parlament Europeu i del Consell, de 3 d'abril de 2014, relativa a l'aproximació de les disposicions legals, reglamentàries i administratives dels estats membres en matèria de fabricació, presentació i venda dels productes del tabac i els productes relacionats i per la qual es deroga la Directiva 2001/37/CE, preveu que les unitats d'envasament dels productes del tabac s'identifiquin de manera única i segura i se'n registrin els moviments a fi de facilitar la traçabilitat i reforçar la seguretat d'aquests productes a la Unió.

Per a això, els estats membres s'han d'assegurar que totes les unitats d'envasament de productes del tabac estiguin marcades amb un identificador únic. A més de l'identificador únic, els estats membres han d'exigir que s'integri en tots els envasos que es comercialitzen un marcatge de seguretat que sigui visible, indeleble i inamovible. En un primer moment temporal d'entrada en vigor d'aquesta normativa només estan subjectes al sistema de traçabilitat i a les noves mesures de seguretat els cigarrets i la picadura per cargolar.

Havent-se decidit que les noves mesures de seguretat han d'anar incorporades a les bolles, es modifica el Reglament dels impostos especials per exigir l'ús de bolles en la circulació de la picadura per cargolar fora del règim suspensiu i, derivat de la modificació esmentada, es fan els ajustos tècnics pertinents a la resta de l'articulat de la norma.

Adicionalment, atès el creixement recent del nombre de petits fabricants de cervesa, i davant les particularitats que caracteritzen el seu procés d'elaboració, es considera oportú simplificar determinades obligacions i formalitats reglamentàries que són de compliment difícil o impossible per a aquest sector.

A més del desplegament reglamentari esmentat, la modificació del Reglament dels impostos especials inclou actualitzacions en altres preceptes per, en uns casos, incorporar millores en la gestió dels impostos especials de fabricació i, en d'altres, facilitar el compliment de determinades formalitats.

Finalment, cal assenyalar que mitjançant el Reial decret 1075/2017, de 29 de desembre, que modificava, entre d'altres, el Reglament dels impostos especials, es va introduir un nou procediment més informatitzat per a les vendes en ruta i en la mateixa línia es van fer els ajustos oportuns en els procediments d'aviuallaments a aeronaus i embarcacions el compliment dels quals seria obligatori a partir de l'1 de gener de 2019. Davant la impossibilitat d'adaptació a les noves exigències per part de determinats operadors, es considera oportú endarrerir amb caràcter obligatori l'entrada en vigor dels preceptes esmentats fins a la data 1 de juliol de 2019.

VI

Finalment, s'estableix una disposició addicional única referent als llocs en què és possible autoritzar, sota control duaner, una botiga lliure d'impostos en ports o aeroports per reforçar la seguretat jurídica dels operadors, atès que la redacció que conté la normativa d'impostos especials, com que fa una referència genèrica al seu establiment en «el recinte» d'un aeroport o un port, podria donar lloc a una interpretació errònia. D'aquesta manera, s'estableix una regulació d'aquests establiments aplicable tant a l'impost sobre el valor afegit com als impostos especials.

D'altra banda, es deroga la normativa referent al funcionament d'aquestes botigues lliures d'impost que havia quedat obsoleta.

La modificació que introdueix el Reial decret 1065/2007, de 27 de juliol, pel qual s'aprova el Reglament general de les actuacions i els procediments de gestió i inspecció tributària i de desplegament de les normes comunes dels procediments d'aplicació dels tributs, obeeix a la necessitat d'establir els efectes de la falta de resolució en termini de la sol·licitud d'exoneració de l'obligació d'expedició de factura en operacions d'assegurances i financeres exemptes de l'impost.

Aquest Reial decret es dicta en l'exercici de les habilitacions legals respectives que contenen els reglaments que són objecte de modificació, i a l'empara del que disposa l'article 149.1.14a de la Constitució, que atribueix a l'Estat la competència en matèria d'hisenda general.

En virtut d'això, a proposta de la ministra d'Hisenda, d'acord amb el Consell d'Estat i amb la deliberació prèvia del Consell de Ministres en la reunió del dia 28 de desembre de 2018,

DISPOSO:

Article primer. *Modificació del Reglament de l'impost sobre el valor afegit, aprovat pel Reial decret 1624/1992, de 29 de desembre.*

S'introdueixen les modificacions següents en el Reglament de l'impost sobre el valor afegit, aprovat pel Reial decret 1624/1992, de 29 de desembre:

U. Es modifica l'article 22, que queda redactat de la manera següent:

«Article 22. *Opció per la no subjecció de determinats lliuraments de béns i prestacions de serveis.*

Els subjectes passius que hagin optat per la tributació fora del territori d'aplicació de l'impost dels lliuraments de béns que comprèn l'article 68, apartat quatre, i de les prestacions de serveis que preveu l'article 70, apartat u, número 8è, de la Llei de l'impost, han de justificar davant l'Administració tributària que tant els lliuraments realitzats com els serveis efectuats s'han declarat en un altre Estat membre.

Les opcions esmentades les ha de reiterar el subjecte passiu una vegada transcorreguts dos anys naturals, i, en cas contrari, queden revocades automàticament.»

Dos. Es modifica la lletra b) de l'apartat 7 de l'article 24 quater, que queda redactada de la manera següent:

«b) Que tenen dret a la deducció total o parcial de l'impost suportat per les adquisicions dels béns immobles corresponents.»

Tres. Es modifiquen el primer paràgraf de l'apartat u i el tercer paràgraf de l'apartat dos.1.1r de l'article 26 bis, que queden redactats de la manera següent:

«U. Als efectes del que preveu el segon paràgraf de l'article 91.dos.1.6è de la Llei de l'impost, relatiu a determinats lliuraments d'habitatges, les circumstàncies del fet que el destinatari té dret a aplicar el règim especial que preveu el capítol III del títol VII de la Llei 27/2014, de 27 de novembre, de l'impost sobre societats, i que a les rendes derivades del seu arrendament posterior els és aplicable la bonificació que estableix l'article 49.1 de la Llei esmentada, es poden acreditar mitjançant una declaració escrita signada pel destinatari esmentat adreçada al subjecte passiu, en la qual aquell faci constar, sota la seva responsabilitat, el seu compliment.»

«No es consideren adquirits en condicions anàlogues els vehicles adquirits per al transport habitual de persones amb discapacitat en cadira de rodes o amb mobilitat reduïda, per persones jurídiques o entitats que prestin serveis socials de promoció de l'autonomia personal i d'atenció a la dependència a què es refereix la Llei 39/2006, de 14 de desembre, de promoció de l'autonomia personal i atenció a les persones en situació de dependència, així com serveis socials a què es refereix el Reial decret legislatiu 1/2013, de 29 de novembre, pel qual s'aprova el text refós de la Llei general de drets de les persones amb discapacitat i de la seva inclusió social, sempre que es destinin al transport habitual de diferents grups definits de persones o a la seva utilització en diferents àmbits territorials o geogràfics dels que van donar lloc a l'adquisició o adquisicions prèvies.»

Quatre. Es modifica el paràgraf segon de l'apartat 1 de l'article 30 bis, que queda redactat de la manera següent:

«Els mitjans de transport a què es refereix el paràgraf anterior que hagin estat adquirits pels subjectes passius que exerceixin l'activitat de transport de mercaderies per carretera han d'estar compresos en la categoria N1 i tenir almenys 2.500 quilos de massa màxima autoritzada o en les categories N2 i N3, totes elles de l'annex II

de la Directiva 2007/46/CE, del Parlament Europeu i del Consell, de 5 de setembre de 2007, per la qual es crea un marc per a l'homologació dels vehicles de motor i dels remolcs, sistemes, components i unitats tècniques independents destinats als vehicles esmentats.»

Cinc. Es modifica la lletra b) de l'apartat 2 de l'article 43, que queda redactada de la manera següent:

«b) Els subjectes passius que superin per a la totalitat de les operacions realitzades, diferents de les que esmenta el paràgraf a) anterior, durant l'any immediatament anterior l'import que estableix el paràgraf esmentat.»

Sis. Es modifica el paràgraf segon de l'apartat 2 de l'article 61 quater, que queda redactat de la manera següent:

«Aquesta factura ha de complir tots els requisits que estableix l'article 6 del Reglament pel qual es regulen les obligacions de facturació, aprovat pel Reial decret 1619/2012, de 30 de novembre.»

Set. Es modifica el paràgraf primer de l'apartat 2 de l'article 61 quinquies, que queda redactat de la manera següent:

«2. Sense perjudici del que disposa l'apartat 2 de l'article 61 quater d'aquest Reglament, les operacions intragrup que es realitzin entre entitats que apliquin el que disposa l'article 163 sexies.cinc de la Llei de l'impost s'han de documentar en una factura, que ha de complir tots els requisits que estableix l'article 6 del Reglament pel qual es regulen les obligacions de facturació, aprovat pel Reial decret 1619/2012, de 30 de novembre. No obstant això, com a base imposable de les operacions esmentades s'hi ha de fer constar tant la que resulti de l'aplicació del que disposa l'article 163 octies.u de la Llei de l'impost com la que resultaria de l'aplicació del que disposen els articles 78 i 79 de la Llei esmentada, i s'hi ha d'identificar la que correspongui a cada cas.»

Vuit. Es modifica l'apartat 3 de l'article 61 quinquiesdecies, que queda redactat de la manera següent:

«3. L'expedició de factura, en els casos en què sigui procedent, s'ha de determinar i ajustar de conformitat amb les normes de l'Estat membre d'identificació.»

Nou. Es modifica l'apartat 2 de l'article 62, que queda redactat de la manera següent:

«2. El que disposa l'apartat anterior no és aplicable respecte de les activitats acollides als règims especials simplificat, de l'agricultura, ramaderia i pesca, del recàrrec d'equivalència i de l'aplicable als serveis de telecomunicacions, de radiodifusió o de televisió i als prestats per via electrònica, amb les excepcions que estableixen les normes reguladores dels règims especials esmentats, ni respecte dels lliuraments a títol ocasional de mitjans de transport nous duts a terme per les persones a què es refereix la lletra e) de l'apartat u de l'article 5 de la Llei de l'impost.»

Deu. Es modifica la lletra a) de l'apartat 3 de l'article 63, que queda redactada de la manera següent:

«a) Tipus de factura expedida, i indicar si es tracta d'una factura completa o simplificada.

Els camps de registre electrònic que s'aprovin per una ordre del ministre d'Hisenda poden exigir que s'inclouin altres especificacions que serveixin per identificar determinades factures, com el cas de les factures expedides per tercers,

així com la identificació dels documents electrònics de reemborsament, rebuts i altres documents d'ús en l'exercici de l'activitat empresarial o professional a què es refereixen l'article 9.1.2nB) d'aquest Reglament, i l'article 16.1 i la disposició addicional primera del Reglament pel qual es regulen les obligacions de facturació, aprovat pel Reial decret 1619/2012, de 30 de novembre.»

Onze. Es modifica el primer paràgraf de l'article 68 bis, que queda redactat de la manera següent:

«L'opció a què es refereix l'article 62.6 d'aquest Reglament es pot exercir al llarg de tot l'exercici, mitjançant la presentació de la corresponent declaració censal, i té efecte per al primer període de liquidació que s'iniciï després que s'hagi exercici l'opció esmentada.»

Dotze. S'afegeix un nou article 68 ter, que queda redactat de la manera següent:

«68 ter. *Informació a subministrar en relació amb el període de temps anterior a la gestió electrònica dels llibres registre.*

1. Els subjectes passius que hagin començat a portar els llibres registre de l'impost sobre el valor afegit a través de la seu electrònica de l'Agència Tributària des d'una data diferent del primer dia de l'any natural queden obligats a remetre els registres de facturació del període anterior a la data esmentada corresponents al mateix any natural. Els registres esmentats han de contenir la informació de les operacions realitzades durant aquest període que s'hagin d'anotar en els llibres registre de l'impost sobre el valor afegit d'acord amb el que estableixen els articles 63.3, 64.4 i 66.2 d'aquest Reglament, per a les persones i entitats diferents a què es refereix l'article 62.6 d'aquest Reglament.

Aquesta informació s'ha de subministrar identificant que es tracta d'operacions corresponents al període de temps immediatament anterior a la inclusió del subjecte passiu com a obligat a la gestió dels llibres registre de l'impost sobre el valor afegit a través de la seu electrònica de l'Agència Estatal d'Administració Tributària, d'acord amb les especificacions tècniques, el procediment, el format i el disseny que estableixi per una ordre el ministre d'Hisenda, a què es refereixen els articles 63 i 64 d'aquest Reglament.

El termini per remetre els registres de facturació corresponents a aquest període és el comprès entre el dia de la inclusió i el 31 de desembre de l'exercici en què es produeixi aquesta.

2. El llibre registre de béns d'inversió, que preveu l'article 65 d'aquest Reglament, ha d'incloure les anotacions corresponents a tot l'exercici.

3. L'altra informació amb transcendència tributària a què es refereixen els articles 63.3 i 64.4 d'aquest Reglament ha d'incloure les operacions corresponents a tot l'exercici.»

Tretze. S'afegeix una lletra e) a l'apartat 1 de l'article 69 bis, que queda redactada de la manera següent:

«e) La informació corresponent al document electrònic de reemborsament a què es refereix l'article 9.1.2nB) d'aquest Reglament, abans del dia 16 del mes següent al període de liquidació en què s'inclougi la rectificació de l'impost corresponent a la devolució de la quota suportada pel viatger.»

Catorze. Es modifica el tercer paràgraf del número 2n de l'apartat 3 de l'article 71, que queda redactat de la manera següent:

«Als efectes del que disposa el segon paràgraf de l'apartat u de l'article 121 de la Llei de l'impost, es considera transmissió de la totalitat o una part d'un patrimoni empresarial o professional la que compregui els elements patrimonials que

constitueixin una o diverses branques d'activitat del transmissor, en els termes que preveu l'article 76.4 de la Llei 27/2014, de 27 de novembre, de l'impost sobre societats, independentment del fet que sigui aplicable o no a la transmissió esmentada algun dels supòsits de no subjecció que preveu el número 1r de l'article 7 de la Llei de l'impost.»

Quinze. Es modifica el segon paràgraf de l'apartat 1 de l'article 82, que queda redactat de la manera següent:

«Aquesta obligació no existeix en relació amb els subjectes passius que estiguin establerts a les Canàries, Ceuta o Melilla, en un altre Estat membre de la Comunitat Europea o en un Estat amb el qual hi hagi instruments d'assistència mútua anàlegs als instituïts a la Comunitat Europea, o que s'acullin al règim especial aplicable als serveis de telecomunicacions, de radiodifusió o de televisió i als serveis prestats per via electrònica.»

Article segon. *Modificació del Reglament pel qual es regulen les obligacions de facturació, aprovat pel Reial decret 1619/2012, de 30 de novembre.*

S'introdueixen les modificacions següents en el Reglament pel qual es regulen les obligacions de facturació, aprovat pel Reial decret 1619/2012, de 30 de novembre:

U. Es modifica l'apartat 3 de l'article 2, que queda redactat de la manera següent:

«3. L'obligació d'expedir factura a què es refereixen els apartats anteriors s'ha d'ajustar a les normes que estableix aquest Reglament, en els supòsits següents:

a) Quan el lliurament de béns o la prestació de serveis a què es refereixi s'entengui realitzat en el territori d'aplicació de l'impost, llevat dels supòsits següents:

a') Quan el proveïdor del bé o prestador del servei no estigui establert en el territori esmentat, el subjecte passiu de l'impost sigui el destinatari per a qui s'efectuï l'operació subjecta a l'impost i la factura no sigui expedida per aquest últim d'acord amb el que estableix l'article 5 d'aquest Reglament.

b') Quan el prestador del servei estigui acollit a algun dels règims especials a què es refereix el capítol 6, del títol XII de la Directiva 2006/112/CE, de 28 de novembre, relativa al sistema comú de l'impost sobre el valor afegit, i no sigui Espanya l'Estat membre d'identificació, als efectes del que estableix el capítol XI del títol IX de la Llei de l'impost.

b) Quan el proveïdor o prestador estigui establert en el territori d'aplicació de l'impost o hi tingui un establiment permanent o, si no, el lloc del seu domicili o residència habitual, a partir del qual s'efectua el lliurament de béns o la prestació de serveis i l'esmentat lliurament o prestació, de conformitat amb les regles de localització que hi són aplicables, no s'entengui realitzat en el territori d'aplicació de l'impost, en els supòsits següents:

a') Quan l'operació estigui subjecta en un altre Estat membre, el subjecte passiu de l'impost sigui el destinatari per a qui s'efectuï l'operació i la factura no sigui materialment expedida per aquest últim en nom i per compte del proveïdor del bé o prestador del servei.

b') Quan el prestador del servei estigui acollit al règim especial a què es refereix la secció 3a del capítol XI del títol IX de la Llei de l'impost i sigui Espanya l'Estat membre d'identificació.

c') Quan l'operació s'entengui efectuada fora de la Comunitat.

c) Quan el prestador que no estigui establert a la Comunitat estigui acollit al règim especial a què es refereix la secció 2a del capítol XI del títol IX de la Llei de l'impost i sigui Espanya l'Estat membre d'identificació.»

Dos. Es modifica la lletra a) de l'apartat 1 de l'article 3, que queda redactada de la manera següent:

«a) Les operacions exemptes de l'impost sobre el valor afegit, en virtut del que estableix l'article 20 de la seva Llei reguladora, amb excepció de les operacions a què es refereix l'apartat 2 següent. No obstant això, l'expedició de factura és obligatòria en les operacions exemptes d'aquest impost d'acord amb l'article 20.u.2n, 3r, 4t, 5è, 15è, 20è, 22è, 24è, 25è i 28è de la Llei de l'impost.»

Tres. Es modifica l'apartat 2 de l'article 3, que queda redactat de la manera següent:

«2. No hi ha obligació d'expedir factura quan es tracti de les prestacions de serveis definides a l'article 20.u.16è i 18è, apartats a) a n), de la Llei de l'impost, llevat que:

a) De conformitat amb les regles de localització que els són aplicables, s'entenguin realitzades en el territori d'aplicació de l'impost o en un altre Estat membre de la Unió Europea i hi estiguin subjectes i no exemptes.

b) De conformitat amb les regles de localització que els són aplicables, s'entenguin realitzades en el territori d'aplicació de l'impost, les Canàries, Ceuta o Melilla, hi estiguin subjectes i exemptes i les realitzin empresaris o professionals, diferents d'entitats asseguradores, societats gestores d'institucions d'inversió col·lectiva, entitats gestores de fons de pensions, fons de titulització i les seves societats gestores, entitats de crèdit, a través de la seu de la seva activitat econòmica o l'establiment permanent situat en el territori esmentat.

El Departament de Gestió Tributària de l'Agència Estatal d'Administració Tributària pot eximir altres empresaris o professionals de l'obligació d'expedir factura, amb la sol·licitud prèvia dels interessats, quan quedi justificat per les pràctiques comercials o administratives del sector d'activitat de què es tracti o per les condicions tècniques d'expedició d'aquestes factures.»

Quatre. S'afegeix una nova lletra h') a la lletra c) de l'apartat 1 de la disposició addicional quarta, amb la redacció següent:

«h') serveis de viatges als quals sigui aplicable el règim especial de les agències de viatges.»

Article tercer. *Modificació del Reglament general de les actuacions i els procediments de gestió i inspecció tributària i de desplegament de les normes comunes dels procediments d'aplicació dels tributs, aprovat pel Reial decret 1065/2007, de 27 de juliol.*

S'introdueixen les modificacions següents en el Reglament general de les actuacions i els procediments de gestió i inspecció tributària i de desplegament de les normes comunes dels procediments d'aplicació dels tributs, aprovat pel Reial decret 1065/2007, de 27 de juliol:

U. S'afegeixen dues noves lletres s) i t) a l'apartat 3 de l'article 9, que queden redactades de la manera següent:

«s) Optar per la no subjecció a l'impost sobre el valor afegit de les prestacions de serveis a què es refereix l'article 70.u.8è de la Llei de l'impost esmentat.

t) Comunicar la subjecció a l'impost sobre el valor afegit de les prestacions de serveis a què es refereix l'article 70.u.4t.a) de la Llei de l'impost esmentat, sempre que el declarant no estigui ja registrat en el cens.»

Dos. Es modifica la lletra h) i s'afegeix una nova lletra r) a l'apartat 2 de l'article 10, i passa a denominar-se amb la lletra s) la lletra r) actual, que queden redactades de la manera següent:

«h) Revocar les opcions o modificar les sol·licituds a què es refereixen els paràgrafs d), e), f), p), q) i r) d'aquest apartat i els paràgrafs f), h), q), r) i s) de l'article 9.3 d'aquest Reglament, així com la comunicació dels canvis de les situacions a què es refereixen el paràgraf g) d'aquest apartat i els paràgrafs i), o) i t) de l'article 9.3 d'aquest Reglament.»

«r) Optar per la no subjecció a l'impost sobre el valor afegit de les prestacions de serveis a què es refereix l'article 70.u.8è de la Llei de l'impost esmentat.

s) Comunicar altres fets i circumstàncies de caràcter censal que preveuen les normes tributàries o que determini el ministre d'Hisenda.»

Tres. Se suprimeix la lletra e) de l'article 32, i es torna a enumerar la lletra f) actual com a lletra e), que queda redactada de la manera següent:

«e) Els obligats tributaris a què es refereix l'article 62.6 del Reglament de l'impost sobre el valor afegit, aprovat pel Reial decret 1624/1992, de 29 de desembre, així com els obligats tributaris a què es refereix l'article 49.5 del Reglament de gestió dels tributs derivats del règim econòmic i fiscal de les Canàries, aprovat pel Decret 268/2011, de 4 d'agost.»

Quatre. Se suprimeix l'article 36.

Cinc. S'afegeix un paràgraf tercer a l'apartat 2 de l'article 42, que queda redactat de la manera següent:

«Respecte de les operacions relatives a drets de subscripció, correspon fer la declaració a l'entitat dipositària dels valors esmentats a Espanya i, si no, a l'intermediari financer o al fedatari públic que hagi intervingut en l'operació.»

Article quart. *Modificació del Reglament dels impostos especials, aprovat pel Reial decret 1165/1995, de 7 de juliol.*

S'introdueixen les modificacions següents en el Reglament dels impostos especials, aprovat pel Reial decret 1165/1995, de 7 de juliol:

U. Se suprimeix el número 13 de l'article 1.

Dos. Es modifiquen les lletres c) i d) i s'afegeix una lletra h) a l'apartat 2 de l'article 11, que queden redactades de la manera següent:

«c) Els dipòsits fiscals s'han d'ubicar en instal·lacions independents d'aquelles en què s'exerceixi qualsevol activitat que, per raons de seguretat o de control fiscal, no sigui compatible amb la que determini l'autorització del dipòsit. En particular, els dipòsits fiscals d'hidrocarburs s'han d'ubicar en instal·lacions independents de les instal·lacions de venda al públic o de subministrament a vehicles de carburants i combustibles petrolífers. Es considera que una instal·lació és independent quan no té comunicació amb cap altra i disposa d'accés directe a la via pública.

No obstant això, l'oficina gestora pot autoritzar que una zona delimitada del local en què estigui instal·lat el dipòsit es consideri fora d'aquell als únics efectes de l'emmagatzematge i la reexpedició ulterior de productes pels quals es va meritjar l'impost a tipus impositiu ple en ocasió de la conclusió del règim suspensiu i que posteriorment es van retornar al titular.

El moviment d'aquests productes s'ha de registrar en un llibre habilitat a aquest efecte en el qual els assentaments de càrrec s'han de justificar amb l'albarà que expedeixi la persona o entitat que efectuï la devolució; els assentaments de data s'han de justificar amb l'albarà que s'emeti per emparar la circulació dels productes reexpedits.

d) Els dipòsits fiscals en els quals s'introdueixin granel·ls líquids han de disposar de tancs en què s'han d'emmagatzemar els productes, dotats, en el conjunt de l'establiment, de la capacitat mínima d'emmagatzematge que exigeixi l'oficina gestora en relació amb el volum d'entrades de producte a l'establiment. Els tancs, diferenciats per classes i especificacions, han d'estar numerats i dotats dels corresponents elements de mesurament, degudament autoritzats per l'organisme oficial o autoritat competent.»

«h) En els dipòsits fiscals autoritzats en els aeroports tenen la consideració d'instal·lacions d'emmagatzematge els tancs, les xarxes d'hidrants i les unitats expendedores de productes.»

Tres. Se suprimeix l'apartat 8 de l'article 13.

Quatre. Se suprimeix l'article 13 bis.

Cinc. Es modifica l'apartat 5 de l'article 15, que queda redactat de la manera següent:

«5. Quan en efectuar el tancament comptable corresponent al trimestre no es consigni expressament l'existència de pèrdues, es considera que no n'hi ha hagut.»

Sis. Es modifica l'apartat 1, que queda redactat de la manera següent, i se suprimeix l'apartat 6, tots dos de l'article 18:

«1. La repercussió s'ha de fer mitjançant una factura o un document anàleg en què els subjectes passius facin constar, separatament de l'import del producte o del servei prestat, la quantia de les quotes repercutides per impostos especials de fabricació, consignant el tipus impositiu aplicat. Aquesta obligació de consignació separada de la repercussió només és exigible quan la meritació de l'impost es produeixi en ocasió de la sortida de fàbrica o dipòsit fiscal dels productes gravats. En els altres casos l'obligació de repercutir s'ha de fer complir mitjançant la inclusió en el document de l'expressió "impost especial inclòs en el preu al tipus de..."»

Set. Es modifica el punt 1r de la lletra b) de l'apartat 3 de l'article 19, que queda redactat de la manera següent:

«1r No excedeixin les quantitats que figuren a l'apartat 9 de l'article 15 de la Llei si es tracta de begudes alcohòliques o de tabac. No obstant això, si es tracta de begudes derivades, de cigarrets o de picadura per cargolar, han d'anar proveïts de la bolla corresponent.»

Vuit. Es modifica la lletra a de l'apartat 2 de l'article 22, que queda redactada de la manera següent:

«a. Quan es tracti d'avituallaments de combustibles i carburants a aeronaus des de fàbriques, dipòsits fiscals, magatzems fiscals i punts de subministrament autoritzats, situats en aeroports, que es documentin mitjançant els comprovants de lliurament que estableix l'article 101 d'aquest Reglament.»

Nou. Es modifica l'apartat 2 de l'article 25, que queda redactat de la manera següent:

«2. Sense perjudici del que estableix l'apartat 6.d) de l'article 26 següent, el taló de deute per declaració verbal empara la circulació dels béns importats en els casos en què, segons el que disposa la normativa duanera, la importació es formalitzi en aquest document.»

Deu. Es modifica l'article 26, que queda redactat de la manera següent:

«1. Amb independència dels requisits que s'hagin de complir en matèria tecnosanitària i d'etiquetatge i envasament, les begudes derivades, els cigarrets i la picadura per cargolar que circulin, fora de règim suspensiu, amb una destinació dins de l'àmbit territorial intern que no sigui una planta embotelladora o envasadora independent s'han de contenir en recipients o envasos proveïts d'una bolla de circulació o una altra marca fiscal en les condicions que preveu aquest Reglament.

No obstant això, no requereixen estar proveïts d'una bolla o marca fiscal els envasos de capacitat no superior a 0,5 litres que continguin begudes derivades la graduació de les quals no excedeixi el 6 per 100 volum i els envasos de fins a 1 decilitre, sigui quina sigui la seva graduació.

2. Les bolles són documents timbrats i numerats subjectes als models aprovats pel ministre d'Hisenda. Les confecciona la Fàbrica Nacional de Moneda i Timbre i s'han d'adherir als recipients o envasos d'acord amb les normes següents:

a) Quan es tracti de recipients de begudes derivades, les bolles s'han d'adherir de manera indeleble al coll de l'ampolla, sense que en cap cas puguin quedar dissimulades ni ocultes. Quan una normativa no fiscal no permeti la col·locació de les bolles sobre el coll de l'ampolla, o en casos excepcionals degudament justificats prèviament, l'oficina gestora en pot autoritzar la col·locació en un altre lloc visible de l'envàs.

Quan es tracti d'envasos de capacitat no superior a mig litre que s'agrupin condicionats per a la seva venda al detall en estoigs el contingut total de begudes derivades dels quals no excedeixi els 5 litres, es pot adherir a l'estoig una única bolla corresponent a una capacitat igual o superior al contingut total de begudes derivades que el conformen.

Les bolles per a recipients de begudes derivades, a més del codi d'identificació visible, han d'incorporar un codi electrònic de seguretat que en permeti verificar immediatament l'autenticitat i enllaçar telemàticament cada marca fiscal amb les dades relatives a l'establiment al qual es lliuren (codi d'activitat i establiment) i al seu titular (número d'identificació fiscal).

b) Quan es tracti de cigarrets o de picadura per cargolar, les bolles s'han d'incorporar en l'empaquetatge que constitueixi la unitat mínima de venda per al consumidor, de manera que sempre siguin visibles i permetin la identificació i verificació de la seva autenticitat, i s'han de situar per sota de l'embolcall transparent o translúcid que, si s'escau, envolti l'empaquetatge.

c) Quan es tracti de cigarrets o de picadura per cargolar destinats a la venda a viatgers amb destinació al territori de la Comunitat, així com en les vendes a viatgers amb destinació a països tercers, tant a bord d'embarcacions o d'aeronaus els productes de les quals hagin estat lliurats prèviament per dipòsits fiscals autoritzats exclusivament per als subministraments esmentats com per dipòsits fiscals situats en ports i aeroports que funcionin exclusivament com a establiments detallistes, tots dos definits respectivament a l'article 11.2.10è1' i 2' d'aquest Reglament, les marques fiscals s'han d'adherir de manera indeleble a l'exterior de l'envàs autoritzat per a la seva comercialització, de manera que sempre siguin visibles i permetin la identificació i verificació de la seva autenticitat.

Els destinataris d'expedicions de begudes derivades, cigarrets o picadura per cargolar que les rebin sense que tots o una part dels recipients o envasos portin perfectament adherides les marques exigides i llegibles els seus codis o les mesures de seguretat exigides per emparar la circulació han de comunicar aquesta circumstància, immediatament, a l'oficina gestora corresponent al lloc de recepció.

3. El ministre d'Hisenda pot autoritzar que les bolles, amb les garanties necessàries, puguin ser substituïdes per un altre tipus de marques.

4. Els fabricants i titulars de dipòsits fiscals i de dipòsits de recepció, així com, si s'escau, els destinataris registrats ocasionals, els receptors autoritzats, els representants fiscals de venedors a distància i els importadors, han de formular les sol·licituds de marques fiscals per via electrònica de conformitat amb el procediment aprovat pel ministre d'Hisenda. En tot cas, l'oficina gestora on s'hagi registrat l'establiment sol·licitant o, si no, la corresponent al domicili fiscal del sol·licitant, ha d'autoritzar amb caràcter previ el lliurament físic de les marques fiscals.

Les marques fiscals han de ser adherides als recipients o envasos per part del titular de l'establiment sol·licitant, llevat que s'adhereixin en origen, fora de l'àmbit territorial intern, o que es remetin per ser adherides en una planta embotelladora independent.

Llevat dels casos anteriors, no es permet el traspàs entre diferents establiments o operadors de marques fiscals sense adherir als recipients o envasos als quals estan destinades.

Quan l'embotellament de les begudes derivades o l'envasament dels cigarrets o de picadura per cargolar es realitzi fora de fàbrica o dipòsit fiscal, el dipositari autoritzat, sota la seva responsabilitat, ha de proveir la planta embotelladora o envasadora de les bolles necessàries.

No obstant això, en els casos en què una mateixa persona sigui titular de diversos establiments i presti la garantia global a què es refereix l'apartat 2 de l'article 45 d'aquest Reglament, les bolles el lliurament de les quals hagi autoritzat l'oficina gestora davant la qual es constitueix la garantia global es poden col·locar en qualsevol de les fàbriques o els dipòsits fiscals que comprèn la garantia global esmentada.

Després de la recepció de les marques fiscals, en el cas de begudes derivades, el titular de l'establiment sol·licitant ha d'incorporar a la seu electrònica de l'Agència Estatal d'Administració Tributària la informació corresponent a la data de recepció de les marques fiscals, a la identificació fiscal de l'establiment de recepció, al lloc d'adhesió de les marques fiscals i al número de lot al qual pertanyi el producte de què es tracti, de conformitat amb el procediment aprovat pel ministre d'Hisenda.

En el supòsit d'enviament de marques fiscals incorporades als envasos de begudes derivades a un altre establiment en règim suspensiu, així com en el supòsit d'enviament de les bolles per a begudes derivades a un altre establiment per a la seva col·locació en els envasos, els titulars de l'establiment d'enviament han de comunicar aquesta circumstància a l'Agència Estatal d'Administració Tributària de conformitat amb el procediment aprovat pel ministre d'Hisenda.

5. El lliurament de marques fiscals s'ha d'efectuar, sempre que es compleixi el que s'estableix en matèria de garanties, de conformitat amb les normes següents:

a) Dins de cada mes natural, l'oficina gestora ha de lliurar, com a màxim, un nombre de bolles tal que l'import de les quotes teòriques corresponents a les begudes derivades, els cigarrets o la picadura per cargolar a què es puguin aplicar les dites bolles no sigui superior a l'import resultant del que disposen els apartats 2, 3 o 7 de l'article 43 d'aquest Reglament multiplicat pel coeficient:

- 1r 1,4 si es tracta de begudes derivades per a fàbriques i dipòsits fiscals.
- 2n 4,2 si es tracta de begudes derivades per a dipòsits de recepció.
- 3r 83,4 si es tracta de cigarrets i picadura per cargolar per a fàbriques i dipòsits fiscals.
- 4t 166,8 si es tracta de cigarrets i picadura per cargolar per a dipòsits de recepció.

L'oficina gestora no ha d'atendre peticions de bolles en una quantitat que superi aquest límit llevat que es presti una garantia complementària, del 50 per 100 de la quota, per l'excés.

b) Les bolles que, sent susceptibles de ser lliurades de conformitat amb el que disposa la lletra a), no hagin estat sol·licitades pels interessats, poden ser lliurades dins del mateix any natural.

c) Si l'interessat no està al corrent en el pagament del seu deute tributari pel concepte corresponent dels impostos especials de fabricació, ha de prestar una garantia especial que respon exclusivament de la totalitat de les quotes teòriques que es puguin meritjar en relació amb els productes per als quals se sol·liciten les bolles.

En cas que la prestació d'aquesta garantia pugui perjudicar greument la continuïtat de l'activitat, el delegat de l'Agència Estatal d'Administració Tributària pot dispensar d'aquesta obligació, sense perjudici de la possibilitat d'adopció de mesures cautelars en la seva substitució, en els termes que estableix el Reial decret 939/2005, de 29 de juliol, pel qual s'aprova el Reglament general de recaptació, per als ajornaments i fraccionaments de pagament.

d) Als efectes del que disposa aquest article, s'entén per quotes teòriques:

1r En relació amb les begudes derivades, les que es meritarien a la sortida de fàbrica o dipòsit fiscal, amb conclusió del règim suspensiu i sense aplicació d'exempcions, d'unes begudes derivades amb la graduació mitjana de les elaborades o emmagatzemades per l'interessat durant l'any natural anterior i embotellades en els envasos de més capacitat segons els tipus de bolles.

2n En relació amb els cigarrets i amb la picadura per cargolar, les que es meritarien a la sortida de fàbrica o dipòsit fiscal, amb conclusió del règim suspensiu i sense aplicació d'exempcions, d'uns cigarrets amb un preu de venda al públic igual al de la mitjana dels fabricats o emmagatzemats per l'interessat i d'una picadura per cargolar amb un preu de venda al públic igual al 110 per cent de la mitjana de la fabricada o emmagatzemada per l'interessat, en tots dos casos durant l'any natural anterior.

e) Les garanties complementària i especial a què al·ludeixen respectivament les lletres a) i c) anteriors s'han de desafectar quan, respecte d'una quantitat de begudes derivades, cigarrets o picadura per cargolar a què serien aplicables les bolles la retirada de les quals van emparar les esmentades garanties, s'acrediti, alternativament:

1r El pagament del deute tributari corresponent.

2n La seva recepció en una altra fàbrica o dipòsit fiscal on hi hagi prestada una garantia que cobreixi les quotes teòriques corresponents a la quantitat de begudes derivades, cigarrets o picadura per cargolar a rebre.

f) Quan s'apliquin les marques als productes subjectes a impostos especials, tot import garantit per a l'obtenció d'aquestes ha de ser alliberat si els impostos especials s'han meritat i recaptat en un altre Estat membre.

g) La garantia amb càrrec a la qual s'hagi fet el lliurament de les bolles respon de totes les obligacions fiscals que es puguin derivar de l'aplicació d'aquest article, inclòs el pagament dels deutes resultants de les liquidacions practicades.

h) Quan, d'acord amb el que disposa l'apartat 6 següent, relatiu a importacions, sigui procedent executar la garantia prestada, perquè no s'ha produït la importació de les begudes derivades, els cigarrets o la picadura per cargolar amb les marques fiscals adherides o la devolució d'aquestes últimes, l'Administració ha de determinar, mitjançant la liquidació corresponent, l'import de la garantia a executar, que és el de la quota teòrica de l'impost especial corresponent a la quantitat de begudes derivades, cigarrets o picadura per cargolar a què es puguin aplicar les marques fiscals no justificades, calculada de conformitat amb el que preveu l'apartat 6 de la lletra a) d'aquest article.

i) La circulació en règim suspensiu de begudes derivades, cigarrets o picadura per cargolar que portin adherides marques fiscals entre fàbriques i dipòsits fiscals, o

entre establiments d'un sol tipus dels precedents, situats en l'àmbit territorial intern, no es pot realitzar sense que l'establiment de destinació tingui garantia suficient per emparar les marques fiscals rebudes, tal com estableix l'apartat 5.a) d'aquest article. L'oficina gestora ha de desenvolupar el procediment i les normes de control que siguin aplicables a aquests casos.

El que assenyala el paràgraf anterior també és aplicable als supòsits de recepció en fàbriques o dipòsits fiscals ubicats en l'àmbit territorial intern, de begudes derivades, cigarrets o picadura per cargolar que portin incorporades les marques fiscals procedents de l'àmbit territorial comunitari no intern o de duanes d'importació després del seu despatx de lliure pràctica.

6. En la importació de begudes derivades, cigarrets o picadura per cargolar, l'adhesió de les marques fiscals es pot efectuar, a elecció de l'importador, en destinació o en origen, de conformitat amb el procediment aprovat pel ministre d'Hisenda, amb les condicions següents:

a) Adhesió en destinació: l'expedidor registrat, en el supòsit d'importació amb aplicació d'una exempció, o l'importador, en el supòsit d'importació a tipus ple, han de fer constar en el document de circulació que els envasos o recipients no tenen marca fiscal, així com el nombre d'envasos o recipients importats. Els expedidors registrats o importadors esmentats han de sol·licitar les marques fiscals necessàries per via electrònica de conformitat amb el procediment aprovat pel ministre d'Hisenda, perquè aquestes siguin adherides al lloc designat per aquests, sempre en presència i sota el control dels serveis d'intervenció o inspecció de l'AEAT.

b) Adhesió en origen: si l'importador opta perquè les marques fiscals es col·loquin a la fàbrica d'origen, l'oficina gestora corresponent al seu domicili li ha d'autoritzar la recepció de les bolles necessàries, prèvia prestació de garantia per un import del 100 per 100 de les quotes que correspondrien a la quantitat de begudes derivades, cigarrets o picadura per cargolar a què es puguin aplicar. Per al càlcul de l'import a garantir, si es tracta de begudes derivades, se suposa que aquestes begudes tenen una graduació del 40 per 100 vol., i que estan embotellades en els envasos de més capacitat, segons el tipus de bolles. Si es tracta de cigarrets o de picadura per cargolar, el preu que s'utilitza per al càlcul de la garantia és el fixat pels fabricants o importadors per a la classe de cigarrets o picadura per cargolar més venuda.

Quan les bolles es col·loquin en origen, la importació de les begudes derivades, dels cigarrets o de la picadura per cargolar amb les bolles adherides o la devolució d'aquestes últimes s'ha d'efectuar en el termini d'un any, comptat des de la data del seu lliurament. Aquest termini es pot prorrogar per un període de fins a sis mesos que no pot ser superior al que resti de vigència a la garantia prestada, llevat que es presti una nova garantia. Si, transcorregut aquest termini i, si s'escau, la seva pròrroga, no s'ha produït la importació o devolució, s'ha de procedir a l'execució de les garanties prestades.

c) Quan les begudes derivades, els cigarrets o la picadura per cargolar siguin importats per un dipositari autoritzat, per a la seva introducció en una fàbrica o dipòsit fiscal, les bolles poden ser col·locades en destinació o en origen. En els dos casos, l'autorització per al lliurament de bolles a l'interessat l'ha d'efectuar l'oficina gestora que correspongui al domicili de la fàbrica o dipòsit fiscal, amb les condicions generals que preveuen els apartats 4 i 5 d'aquest article.

La importació de les begudes derivades, els cigarrets o la picadura per cargolar amb les bolles adherides, o la devolució d'aquestes últimes, s'ha d'efectuar en el termini d'un any, comptat des de la data del seu lliurament. Aquest termini es pot prorrogar per un període de fins a sis mesos que no pot ser superior al que resti de vigència a la garantia prestada, llevat que es presti una nova garantia. Si, transcorregut aquest termini i, si s'escau, la seva pròrroga, no s'ha produït la importació o devolució, s'ha de procedir a l'execució de les garanties prestades.

d) Quan es tracti de begudes derivades, cigarrets o picadura per cargolar la importació dels quals es formalitzi mitjançant un taló de deute per declaració verbal, no és necessària la col·locació de bolles si les quantitats importades no excedeixen els 10 litres, els 800 cigarrets o un quilogram respectivament.

7. En els supòsits de recepció de begudes derivades, cigarrets o picadura per cargolar procedents de l'àmbit territorial comunitari no intern, per a l'adhesió de les marques fiscals s'hi apliquen les regles següents:

a) En la recepció en règim suspensiu o pel procediment d'enviaments garantits: per a l'adhesió de marques fiscals hi és aplicable el que estableix la lletra c) de l'apartat 6 anterior, el lliurament de les quals ha de ser autoritzat per l'oficina gestora que correspongui a la fàbrica, dipòsit fiscal, destinatari registrat o receptor autoritzat que correspongui.

b) Recepció pel procediment de vendes a distància: les marques fiscals s'han de col·locar en origen i s'autoritza el lliurament d'aquestes al representant fiscal per l'oficina gestora on aquest figuri inscrit i amb càrrec a la garantia que té prestada.

Quan, en els casos a què es refereix aquest apartat 7, no es produeixi la recepció de les begudes derivades, els cigarrets o la picadura per cargolar amb les bolles adherides o bé la devolució d'aquestes últimes amb els terminis que preveu l'apartat 6 anterior, s'ha de procedir a l'execució de la garantia prestada. A aquest efecte, l'Administració ha de procedir a determinar el deute tributari garantit, mitjançant la liquidació corresponent, l'import del qual és el de les quotes teòriques de l'impost especial a què es refereix la lletra a) de l'apartat 6 d'aquest article, corresponent a les marques fiscals que no s'hagin rebut adherides a les begudes derivades, als cigarrets o a la picadura per cargolar, o no hagin estat objecte de devolució dins el termini assenyalat.

No escau l'execució de les garanties prestades quan s'acrediti que la falta de recepció o devolució és deguda a la destrucció de les marques fiscals per cas fortuït o per força major, i sempre que això consti fefaentment, especialment mitjançant el certificat expedit a aquest efecte per les autoritats fiscals de l'Estat membre on s'hagi produït la destrucció. A aquests efectes, s'ha d'admetre la pèrdua del 0,5 per 1.000 de les marques fiscals utilitzades, encara que no es puguin presentar per a la seva destrucció o no se'n justifiqui la destrucció de forma fefaent.

En cas d'irregularitats en la circulació intracomunitària la resolució de les quals tingui lloc amb posterioritat a l'execució de la garantia però dins dels terminis assenyalats a l'apartat anterior, cal atènyer-se al que preveu apartat 5 de l'article 17 d'aquest Reglament.

8. Quan, en els casos que preveuen els apartats anteriors, la importació o la recepció de les begudes derivades, els cigarrets o la picadura per cargolar es produeixi en la demarcació d'una oficina gestora diferent de la que va efectuar el lliurament de les bolles per a la seva col·locació en origen, aquella ha de comunicar a aquesta tal circumstància als efectes corresponents.

9. Almenys un cop l'any els serveis d'inspecció o, si s'escau, d'intervenció han de fer el recompte de marques fiscals en els establiments als titulars dels quals els han estat lliurades.

Amb independència de l'anterior, l'oficina gestora pot dur a terme, en qualsevol moment, tots els controls que consideri necessaris per comprovar la situació de les bolles en els establiments als titulars dels quals els han estat lliurades, així com per verificar el compliment dels requisits exigits per la normativa en relació amb les marques fiscals lliurades.

Als efectes dels controls i recomptes realitzats per l'Administració tributària, s'admet la baixa en comptabilitat, sense conseqüències ulteriors, de les bolles següents:

a) Les que s'hagin destruït sota control de l'Administració.

b) Les que es presentin a la intervenció o a la inspecció, deteriorades, i s'hagi de procedir a la seva destrucció sota control de l'Administració.

c) Les que representin el 0,5 per 1.000 de les utilitzades, encara que no es puguin presentar per a la seva destrucció.

d) Les que, en els termes de l'article 14 d'aquest Reglament, s'acrediti que han resultat destruïdes per cas fortuït o força major i sempre que la destrucció hagi estat comunicada immediatament a l'oficina gestora i abans de la realització del recompte.

La falta de marques fiscals que es posi de manifest en els controls duts a terme per l'Administració, una vegada deduïdes les que es consideren justificades d'acord amb l'apartat anterior, dona lloc a l'execució de la garantia prestada, per a la qual cosa l'Administració ha de determinar, mitjançant la liquidació corresponent, el deute tributari garantit, que ha de coincidir amb les quotes teòriques de l'impost especial a què es refereix la lletra a) de l'apartat 5 d'aquest article, corresponents a les marques fiscals no justificades.

10. Els receptors de marques fiscals han de portar un llibre de comptabilitat en el qual s'han d'anotar, si s'escau, les marques fiscals que els són lliurades i les que s'adhereixen als recipients o envasos corresponents.

A més d'això, també han de portar un llibre en el qual s'ha de comptabilitzar el moviment de recipients o envasos amb bolla adherida, tant les que romanen al mateix establiment com les que en surten, i s'ha de distingir, en aquestes sortides, si es produeixen en règim suspensiu, reflectint el CAE de l'establiment destinatari, o si són sortides amb meritació de l'impost especial corresponent.

Mitjançant un procediment aprovat pel ministre d'Hisenda s'han d'establir els requisits i les condicions de gestió d'aquesta comptabilitat de marques fiscals, que pot preveure, amb caràcter opcional per als establiments que hi estan obligats, el subministrament electrònic dels moviments esmentats a la seu electrònica de l'Agència Estatal d'Administració Tributària.

En cas de gestió d'aquests llibres de comptabilitat en paper, han de ser habilitats per l'oficina gestora corresponent a la demarcació del peticionari.

No obstant el que disposa la lletra b) de l'apartat 5 d'aquest article, les existències de marques fiscals en fàbrica o dipòsit fiscal, tant de les ja adherides als recipients o envasos com de les que encara no hi han estat adherides, no pot ser en cap moment superior, en més d'un 200 per 100, al nombre màxim de bolles que li puguin lliurar cada mes, segons assenyala la lletra a) de l'apartat 5 d'aquest article, llevat que es presti una garantia complementària pel 100 per 100 de les quotes teòriques que corresponguin a les bolles que hagin d'excedir aquest límit. Aquesta garantia complementària es cancel·la, si s'escau, en el moment en què les existències de marques fiscals que romanguin a l'establiment deixi de ser superior, en més d'un 200 per 100, al nombre de bolles que, com a màxim, es poden lliurar mensualment al titular.

S'admet la baixa en aquesta comptabilitat de les marques fiscals que preveu l'apartat 9 d'aquest article que s'hagin posat de manifest en els controls i recomptes de marques fiscals practicats per l'Administració en establiments no subjectes a intervenció.

11. En els supòsits d'exportació i en els d'enviament, per qualsevol procediment de circulació intracomunitària, a l'àmbit territorial comunitari no intern, de productes que hagin d'incorporar marques fiscals, és un requisit previ perquè les operacions esmentades es considerin autoritzades i, si s'escau, perquè el règim suspensiu es consideri ultimat, el fet que aquestes marques fiscals s'inutilitzin o es destrueixin, sota el control de l'Administració tributària, prèviament a la sortida de l'àmbit territorial intern. Aquesta destrucció o inutilització s'ha de portar a terme pel procediment que preveu el paràgraf segon de l'apartat 5 de l'article 6 d'aquest Reglament.

12. En el moment en què es conclougi el règim suspensiu en la circulació de begudes derivades els envasos o recipients de les quals portin adherides marques

fiscals, el titular de l'establiment on es produeixi la sortida que conclouï el règim suspensiu ha de sol·licitar l'activació dels codis de seguretat de cada marca fiscal, o d'un nombre determinat de marques fiscals de manera massiva, a l'Agència Estatal d'Administració Tributària de conformitat amb el procediment aprovat pel ministre d'Hisenda.

13. La devolució de marques fiscals de begudes derivades a les oficines gestores, per a la seva inutilització o destrucció sota el control de l'Administració Tributària, l'ha de comunicar el titular de l'establiment o, si s'escau, l'operador que efectuï la devolució a l'Agència Estatal d'Administració Tributària, de conformitat amb el procediment aprovat pel ministre d'Hisenda. S'ha de procedir de la mateixa manera en els supòsits de destrucció de marques fiscals per cas fortuït o força major.

Al sol·licitant de l'activació dels codis de seguretat, inclosos en les marques fiscals que s'adhereixin a envasos o recipients de begudes derivades, li corresponen les obligacions tributàries del sol·licitant de les marques fiscals que li siguin aplicables.»

Onze. Es modifica l'article 27, que queda redactat de la manera següent:

«1. Amb caràcter general, la sortida de productes de fàbrica, dipòsit fiscal o magatzem fiscal es pot efectuar pel procediment de vendes en ruta sempre que s'hagi meritat l'impost amb aplicació d'un tipus ordinari o reduït.

Es poden enviar productes pel procediment de vendes en ruta a instal·lacions la titularitat de les quals sigui dels expedidors i en què es rebí el producte per al seu lliurament posterior per canalització fins a l'habitatge dels consumidors finals.

No obstant això, el gasoil no es pot enviar pel procediment de vendes en ruta a un magatzem fiscal o a un detallista quan s'hagi meritat l'impost amb aplicació dels tipus reduïts que preveu l'epígraf 1.4 de l'apartat 1 de l'article 50 de la Llei.

2. Per a l'aplicació del que disposa l'apartat anterior, s'han de complir les condicions següents:

a) L'expedidor ha de disposar d'un sistema de control que permeti conèixer en tot moment les sortides de producte de l'establiment, les lliurades a cada destinatari i les que retornen a l'establiment.

b) Amb caràcter previ a l'expedició, l'expedidor ha d'emplenar electrònicament un esborrany d'albarà de circulació en què hi han de figurar la classe i la quantitat de productes que s'han de subministrar mitjançant aquest procediment de vendes en ruta, la identificació de l'expedidor i del mitjà de transport, així com la data d'inici de la circulació, i l'ha d'enviar a l'Agència Estatal d'Administració Tributària perquè aquesta el validi amb una antelació no superior als set dies naturals anteriors a la data d'inici de la circulació indicada a l'albarà de circulació. S'ha de presentar a través d'un sistema informatitzat que compleixi les instruccions contingudes en les disposicions complementàries i de desplegament d'aquest Reglament que s'estableixin.

L'Agència Estatal d'Administració Tributària ha de verificar per via electrònica les dades de l'esborrany de l'albarà de circulació. Si aquestes dades no són vàlides, n'ha d'informar l'expedidor sense demora. Si les dades són vàlides, l'Agència Estatal d'Administració Tributària ha d'assignar a l'albarà de circulació un codi de referència electrònic i l'ha de comunicar a l'expedidor.

La circulació s'ha d'emparar amb un exemplar de l'albarà de circulació validat amb el codi de referència electrònic en què es faci constar que es tracta de productes que han sortit per al seu subministrament pel procediment de vendes en ruta.

c) En el moment del lliurament de producte a cada destinatari s'ha d'emetre una nota de lliurament ajustada al model que aprovi el ministre d'Hisenda, amb càrrec a l'albarà de circulació, acreditativa de l'operació. L'exemplar de la nota de

lliurament que queda en poder de l'expedidor d'aquesta l'ha de signar el destinatari. Si el vehicle que efectua la venda en ruta expedeix les notes de lliurament per via electrònica, els destinataris poden signar la nota de lliurament també per via electrònica.

En cas de no estar present en el moment del lliurament, la pot signar qualsevol persona que es trobi en el lloc o domicili i hi faci constar la seva identitat, així com els empleats de la comunitat de veïns o de propietaris en què radiqui el lloc assenyalat per al lliurament del producte, sense perjudici del que disposa l'apartat 4 de l'article 106 pel que fa a l'acreditació de la condició de consumidor final.

d) El retorn a l'establiment d'origen s'ha de produir dins del segon dia hàbil següent al de la sortida.

e) Tan aviat com es retorni a l'establiment d'origen i, en tot cas, dins dels cinc dies hàbils següents a la finalització de la circulació, excepte en els casos justificats prèviament davant l'oficina gestora en què es pot ampliar el termini, l'expedidor ha de comunicar a l'Agència Estatal d'Administració Tributària, per via electrònica i de conformitat amb el procediment aprovat pel ministre d'Hisenda, la informació continguda en les notes de lliurament amb càrrec a l'albarà de circulació.

Quan es tracti de productes pels quals s'ha meritat l'impost amb aplicació d'un tipus impositiu ordinari, la informació que s'ha de subministrar a l'Agència Estatal d'Administració Tributària es refereix únicament a la quantitat global de producte lliurat amb aplicació del tipus impositiu esmentat.

f) En el llibre d'existències s'ha d'efectuar un assentament negatiu de descàrrec corresponent als productes reintroduïts a la fàbrica, dipòsit fiscal o magatzem fiscal que s'ha de justificar amb l'albarà de circulació expedit en el moment de la sortida, en el qual constin els lliuraments efectuats, així com amb els duplicats de les notes de lliurament.

3. L'oficina gestora pot autoritzar el procediment de vendes en ruta per a la realització d'avituallaments de carburants a aeronaus i embarcacions amb aplicació de l'exempció que estableixen les lletres a) i b) de l'apartat 2 de l'article 51 de la Llei. En aquests casos cal seguir el procediment que s'exposa a l'apartat 2 d'aquest article.

Si per dur a terme els avituallaments s'utilitza una embarcació, el retorn a l'establiment d'origen s'ha de produir dins del termini de cinc dies naturals, comptats a partir de l'inici de la circulació.

4. No obstant el que disposen els apartats anteriors, l'expedidor pot donar inici a la circulació de productes subjectes a impostos especials en cas d'indisponibilitat del sistema informàtic per presentar electrònicament l'esborrany d'albarà de circulació a condició que:

a) Els productes vagin acompanyats d'un albarà que contingui les mateixes dades que l'esborrany d'albarà que s'hauria d'haver presentat electrònicament d'acord amb la lletra b) de l'apartat 2 d'aquest article.

b) Comuniqui la indisponibilitat a l'oficina gestora corresponent a l'expedidor, abans de l'inici de la circulació, per qualsevol mitjà que permeti tenir constància de la recepció de la comunicació, i informi dels motius i de la durada prevista, si es coneix, d'aquesta indisponibilitat. No obstant això, prèvia autorització de l'oficina gestora, es pot atorgar el mateix valor que a la comunicació a la tinença per l'expedidor de registres automatitzats i auditables que provin la impossibilitat d'haver pogut comunicar l'esborrany de l'albarà de circulació.

Tan aviat com el sistema torni a estar disponible, i com a molt tard el següent dia hàbil després del restabliment de la connexió, l'expedidor ha d'emplenar electrònicament l'esborrany d'albarà de circulació d'acord amb el que disposen

l'apartat 2 d'aquest article i les disposicions complementàries i de desplegament que s'estableixin.

5. En el cas de vendes en ruta de productes objecte de l'impost sobre hidrocarburs des de magatzems fiscals, l'oficina gestora corresponent al magatzem fiscal pot autoritzar els subministraments directes des de fàbrica o dipòsit fiscal amb compliment dels requisits següents:

a) La fàbrica o el dipòsit fiscal ha d'emetre un document administratiu electrònic en què figuri com a destinatari el magatzem fiscal des del qual s'han de fer els lliuraments de productes.

b) El vehicle que rebí els productes ha d'estar dotat dels mitjans tècnics necessaris per emetre el certificat de recepció i transmetre el document administratiu electrònic a la comptabilitat d'existències del magatzem fiscal.

c) Una vegada feta la transmissió i amb la justificació informàtica de l'assentament de càrrec en la comptabilitat del magatzem fiscal, es poden efectuar els subministraments directes per mitjà de les notes de lliurament emeses pel sistema informàtic del vehicle.

d) El procediment de vendes en ruta s'ha de dur a terme amb compliment de la resta de condicions que s'assenyalen als apartats anteriors.

e) La realització de subministraments directes sense autorització de l'oficina gestora és causa de revocació del CAE de l'establiment expedidor.»

Dotze. Es modifiquen les lletres a i c de l'apartat 2 de la lletra B) de l'article 29, que queden redactades de la manera següent:

«a. L'expedidor ha d'emplenar l'esborrany de document administratiu electrònic de conformitat amb el que disposa l'article 29.B).1, l'ha d'enviar a l'Agència Estatal d'Administració Tributària a través del sistema informàtic, i ha de disposar de tres exemplars del document administratiu electrònic, una vegada aquesta hagi validat l'esborrany.»

«c. Dels dos exemplars que s'han d'adjuntar als productes durant la circulació, un ha de ser diligenciat pel destinatari en el moment de la recepció dels productes en la forma i els terminis que indica l'article 31.B).3 d'aquest Reglament, i ha de ser retornat a l'expedidor en el termini màxim de cinc dies a comptar de la recepció. L'expedidor ha de comunicar a l'Agència Estatal d'Administració Tributària la falta de recepció d'aquest exemplar a través d'un sistema informàtic que compleixi les instruccions que estableixin les disposicions de desplegament d'aquest Reglament, en un termini màxim d'un mes des de la data d'enviament dels productes.

L'altre exemplar també ha de ser diligenciat i ha de quedar en poder del destinatari.»

Tretze. Es modifica la lletra b de l'apartat 5 de l'article 33, que queda redactada de la manera següent:

«b. En cas que els productes a què es refereix la sol·licitud d'autorització de recepció siguin dels que, segons l'apartat 1 de l'article 26, s'han de contenir en recipients o envasos proveïts d'una bolla fiscal, aquestes bolles s'han de col·locar en origen, i s'ha de procedir de la manera que assenyala l'apartat 6.b) de l'article esmentat.»

Catorze. Es modifica l'article 37, que queda redactat de la manera següent:

«Article 37. *Circulació en determinats supòsits especials.*

1. Sense perjudici del que disposa l'apartat 3 de l'article 22 d'aquest Reglament, quan es tracti d'enviaments per canonades fixes a un mateix destinatari

emparats en un document administratiu electrònic, l'expedidor ha d'enviar, en un termini de tres dies hàbils, una vegada completat l'enviament, l'esborrany del document esmentat, d'acord amb el procediment que estableix l'article 29.B.

2. En els supòsits de subministrament de carburant a aeronaus, amb exempció de l'impost especial mitjançant la intervenció de titulars de magatzems fiscals d'hidrocarburs que tenen les autoritzacions dels òrgans competents per operar en els aeroports nacionals, el titular del dipòsit fiscal que fa el lliurament de carburant a aquests magatzems fiscals ha d'emetre l'endemà un document administratiu electrònic en què es consignï la quantitat total de producte exempt subministrada durant el dia anterior a cadascun dels magatzems fiscals esmentats. Quan el subministrament de carburant es faci mitjançant l'aplicació del tipus impositiu ple, el titular del dipòsit fiscal ha de documentar l'operació esmentada l'endemà a través d'un albarà de circulació que reculli la quantitat total de carburant subministrada a cada magatzem fiscal durant el dia anterior.»

Quinze. S'afegeix un apartat 3 a l'article 38, que queda redactat de la manera següent:

«3. Es considera que els productes objecte de l'impost sobre hidrocarburs en estat gasós no han pogut ser lliurats al destinatari per causes alienes al dipositar autoritzat expedidor quan, per les causes fisicoquímiques degudament justificades i relacionades amb les característiques especials del recipient i del producte, aquests no hagin pogut ser extrets completament del recipient respectiu. En aquest supòsit, s'ha de procedir a comptabilitzar els productes reintroduïts en l'establiment corresponent de conformitat amb el que estableixen els articles 51 i 52 d'aquest Reglament.»

Setze. Es modifica l'apartat 7 de l'article 39, que queda redactat de la manera següent:

«7. No obstant el que estableix l'apartat 5 anterior, el pagament de l'impost, pel que fa als cigarrets, la picadura per cargolar i les begudes derivades, s'ha d'acreditar:

a) Mitjançant les marques fiscals que estableix l'article 26, quan la quantitat posseïda o en circulació no excedeixi els 800 cigarrets, 1 quilogram de picadura per cargolar o 10 litres de begudes derivades o, en tot cas, quan els cigarrets, la picadura per cargolar o les begudes derivades estiguin en poder de particulars que els hagin adquirit en l'àmbit territorial intern per al seu propi consum. El que disposa aquest paràgraf no és aplicable en els supòsits que regula l'article 26.6.d), cas en què el pagament de l'impost s'acredita mitjançant el taló de deute per declaració verbal.

b) Mitjançant les marques a què es refereix el paràgraf a) i els documents que acreditin que els productes estan en alguna de les situacions esmentades a l'apartat 1 d'aquest article, en els altres casos.»

Disset. Es modifica la lletra d) de l'apartat 2 de l'article 40, que queda redactada de la manera següent:

«d) Plànol a escala del recinte de l'establiment amb indicació dels elements d'emmagatzematge existents, així com, si s'escau, dels elements i aparells de fabricació. L'oficina gestora pot autoritzar que una zona delimitada del local en què estigui instal·lada una fàbrica es consideri fora d'aquesta, als únics efectes de l'emmagatzematge i la reexpedició ulterior de productes pels quals es va meritjar l'impost a tipus impositiu ple en ocasió de la conclusió del règim suspensiu i que posteriorment es van retornar al seu titular.»

Divuit. Es modifiquen el número 1r de la lletra b) de l'apartat 2, el número 1r de la lletra b) de l'apartat 3 i el número 1r de la lletra b) de l'apartat 7 de l'article 43, que queden redactats de la manera següent:

«1r Alcohol: 2,5 per 100. No obstant això, l'import de la garantia aplicable a la porció de base que correspongui a les sortides d'alcohol totalment o parcialment desnaturalitzat és de l'1,5 per 100.

L'import d'aquesta garantia no pot ser superior a 20.000.000 euros.»

«1r Alcohol: 2,5 per 100. No obstant això, sobre la porció de la base que representi respecte d'aquesta la mateixa proporció que tenen les sortides d'alcohol totalment o parcialment desnaturalitzat respecte del total de sortides del dipòsit durant el període considerat, l'import de la garantia aplicable és de l'1,5 per 100.

L'import d'aquesta garantia no pot ser superior a 20.000.000 euros.»

«1r Destinataris registrats d'alcohol i begudes alcohòliques (inclosos extractes i concentrats alcohòlics): 2 per 100.

L'import d'aquesta garantia no pot ser superior a 20.000.000 euros.»

Dinou. Es modifiquen la lletra a) de l'apartat 3 i l'apartat 5 de l'article 44, que queden redactats de la manera següent:

«a) Impuestos sobre hidrocarburs i sobre labors del tabac.

Període de liquidació: un mes natural.

Termini: els vint primers dies naturals següents a aquell en què finalitza el mes en què s'hagin produït les meritacions.»

«5. Els subjectes passius estan obligats a presentar una declaració per cada establiment del qual siguin titulars, la qual ha de comprendre les operacions efectuades en cada mes o trimestre natural, segons el cas, fins i tot quan només tinguin existències, en els casos i segons els models o procediments que estableixi el ministre d'Hisenda. No és exigible la declaració d'operacions als titulars dels establiments que portin els seus llibres de comptabilitat reglamentària a través de la seu electrònica de l'Agència Estatal d'Administració Tributària.»

Vint. Es modifica l'apartat 4 de l'article 45, que queda redactat de la manera següent:

«4. Els adjudicataris en subhasta pública i en els altres procediments d'alienació de béns embargats que preveu el Reial decret 939/2005, de 29 de juliol, pel qual s'aprova el Reglament general de recaptació, de productes objecte dels impostos especials de fabricació s'han d'inscriure en el registre territorial si la seva activitat respecte als productes esmentats ho determina així d'acord amb les normes d'aquest Reglament.

Un cop realitzada l'adjudicació dels productes objecte dels impostos especials de fabricació, per a la seva retirada és necessari, si s'escau, el document de circulació corresponent, expedit per l'adjudicatari, prèvia autorització de l'oficina gestora i, si es tracta de begudes derivades, de cigarrets o de picadura per cargolar, la col·locació de les bolles de circulació corresponents.

Els procediments d'alienació dels productes objecte dels impostos especials de fabricació, excepte en els casos de gèneres procedents de contraban, s'han de posar en coneixement de l'oficina gestora, abans de la data de celebració, perquè, si s'escau, practiqui les liquidacions que siguin procedents respecte als béns objecte d'alienació.»

Vint-i-u. Es modifica l'article 50, que queda redactat de la manera següent:

«1. Amb independència de les obligacions comptables que estableixin les normes mercantils i altres normes fiscals, els titulars dels establiments afectats per

la normativa dels impostos especials han de portar una comptabilitat dels productes objecte dels impostos esmentats i, si s'escau, de les primeres matèries necessàries per obtenir-los, així com de les marques fiscals, d'acord amb el que estableixen aquest Reglament i la normativa de desplegament que aprovi el ministre d'Hisenda.

Aquesta comptabilitat ha de reflectir els processos, els moviments i les existències que afectin aquests productes i matèries, incloses les diferències que es posin de manifest en ocasió de l'emmagatzematge, la fabricació o la circulació, de manera que es diferenciïn els diversos productes, epígrafs i règims fiscals.

El compliment d'aquesta obligació s'ha de fer mitjançant els llibres comptables, en els terminis i amb el contingut que estableixi el ministre d'Hisenda.

Tota la documentació reglamentària, comercial i justificativa dels assentaments comptables l'han de conservar els interessats en els establiments respectius durant el període de prescripció de l'impost. Quan es tracti d'establiments que s'estenguin per l'àmbit territorial de més d'una oficina gestora, la documentació s'ha de conservar al lloc on radiqui el centre de gestió i control de l'establiment. Per raons de seguretat o d'altres degudament justificades, l'oficina gestora pot autoritzar que es conservi en un lloc diferent.

En tot cas, tota la documentació reglamentària, comercial i justificativa dels assentaments comptables ha d'estar a disposició dels serveis d'inspecció o d'intervenció d'acord amb el règim de control a què estigui sotmès l'establiment. A aquests efectes, es pot disposar de la documentació exigible en suport informàtic sempre que la consulta d'aquesta es pugui fer sense cap dilació des del mateix establiment.

2. El compliment de l'obligació de gestió de la comptabilitat que preveu l'apartat anterior s'ha de fer pels mitjans següents:

a) Si es tracta de fàbriques, dipòsits fiscals, dipòsits de recepció, magatzems fiscals o fàbriques de vinagre mitjançant un sistema comptable en suport informàtic, a través de la seu electrònica de l'Agència Estatal d'Administració Tributària, amb el subministrament electrònic dels assentaments comptables que s'ha de realitzar a través d'un servei web o, si s'escau, d'un formulari electrònic; tot això, de conformitat amb el procediment i en els terminis i les condicions que aprovi el ministre d'Hisenda.

No obstant això, l'oficina gestora pot autoritzar, a sol·licitud dels interessats, que els elaboradors de vi i begudes fermentades el volum de producció anual dels quals, computant la de tots els establiments de què siguin titulars, no sigui superior a 100.000 litres, i els destil·ladors artesanals puguin portar la comptabilitat que preveu aquest article mitjançant la utilització de llibres foliats en suport de paper.

b) En els altres establiments afectats per la normativa d'impostos especials mitjançant la utilització de llibres foliats en suport de paper o mitjançant un sistema comptable en suport informàtic.

3. Els titulars dels establiments afectats per la normativa reguladora dels impostos especials que no estiguin obligats a la gestió de la comptabilitat a través de la seu electrònica de l'Agència Estatal d'Administració Tributària poden optar per la seva gestió a través de la seu electrònica esmentada.

Aquesta opció s'ha d'exercir durant el mes de novembre anterior a l'inici de l'any natural en què hagi de tenir efecte mitjançant la comunicació a l'oficina gestora. No obstant això, els establiments que hagin iniciat la realització d'activitats l'any natural en curs hi poden optar en el temps de presentar la declaració de començament de l'activitat, i l'opció esmentada té efecte des del començament de l'activitat.

Els qui optin per aquest sistema de gestió dels llibres comptables l'han de mantenir, almenys, durant l'any natural per al qual s'exerceix l'opció.

L'opció s'entén prorrogada per als anys següents mentre no es produeixi la renúncia a aquesta. La renúncia s'ha d'exercir mitjançant una comunicació a l'oficina gestora presentada el mes de novembre anterior a l'inici de l'any natural en què hagi de tenir efecte.

4. Quan la gestió de la comptabilitat que preveu aquest article no es faci a través de la seu electrònica de l'Agència Estatal d'Administració Tributària, s'ha d'ajustar a les condicions particulars següents:

Els assentaments s'han d'efectuar en la comptabilitat dins de les vint-i-quatre hores següents al moment de produir-se el moviment o procés que es registra. Quan la indústria treballi de forma continuada, la presa de dades per a aquestes anotacions comptables s'ha de referir a períodes de vint-i-quatre hores, i s'admet que l'inici de cada període coincideixi amb un canvi de torn de treball.

No obstant això, quan es tracti de productes que circulin per carretera, els assentaments de càrrec relatius als rebuts en establiments habilitats per emmagatzemar-los en règim suspensiu o amb aplicació d'una exempció o tipus reduït i els assentaments de data relatius als expedits des dels mateixos establiments s'han d'efectuar en el moment de produir-se l'entrada o sortida que els origina.

La falta d'assentaments en un dia determinat, quan n'hi hagi en dies posteriors, s'entén com a falta de moviment en aquesta data.

El moviment de productes a les zones delimitades fora d'una fàbrica a què es refereix la lletra d) de l'apartat 2 de l'article 40 d'aquest Reglament s'ha de registrar en un llibre habilitat a aquest efecte i s'han de justificar els assentaments de càrrec amb l'albarà expedit per la persona o l'entitat que efectua la devolució; els assentaments de data s'han de justificar amb l'albarà que s'emeti per emparar la circulació dels productes reexpedits.

La comptabilitat en suport de paper s'ha de portar mitjançant llibres foliats que, amb caràcter previ a la realització de qualsevol apunt, s'han de presentar davant l'oficina gestora corresponent a l'establiment per a la seva habilitació.

Els llibres i fitxers de la comptabilitat, en suport de paper o en un sistema comptable en suport informàtic, han d'estar permanentment en l'establiment a què es refereixin, a disposició dels serveis d'inspecció o d'intervenció d'acord amb el règim de control a què estigui sotmès l'establiment.»

Vint-i-dos. S'afegeix un apartat 6 a l'article 60, que queda redactat de la manera següent:

«6. No obstant el que disposen els apartats anteriors, a les fàbriques de cervesa la producció anual de les quals no superi, en cap cas, els 5.000 hectolitres, l'oficina gestora, amb la sol·licitud prèvia de l'interessat, els pot autoritzar, respecte de la cervesa que fabriquin, a portar les seccions per processos de primeres matèries, de mostos i de cervesa emmagatzemada, a efectuar els assentaments en el sistema comptable amb una periodicitat diferent de la que estableix l'article 50 d'aquest Reglament i els pot dispensar de l'obligació de numerar les coccions per anys naturals tal com assenyala l'apartat 2 de l'article 59 d'aquest Reglament.»

Vint-i-tres. Es modifica l'apartat 2 i s'afegeix l'apartat 3 a l'article 61, que queden redactats de la manera següent:

«2. No obstant el que disposa l'apartat anterior, als efectes del que disposa l'article 6 de la Llei, a les fàbriques de cervesa la producció anual de les quals no superi, en cap cas, els 5.000 hectolitres, els percentatges de pèrdues durant els processos de producció, emmagatzematge i transport de la cervesa són els següents:

a) En les primeres matèries: sobre el total càrrec trimestral, el 2 per 100 dels quilos extracte continguts.

b) En coccí: entre els quilos extracte natural que representen les primeres matèries entrades en coccí durant cada trimestre i els continguts en el most fred passat a fermentació, el 6 per 100 del total càrrec trimestral.

c) En l'elaboració, l'envasament, l'emmagatzematge i el transport de la cervesa en règim suspensiu, considerats en conjunt: sobre el volum trimestral de most fred passat a fermentació, el 12 per 100.»

«3. S'autoritza el ministre d'Hisenda per establir percentatges reglamentaris de pèrdues en els procediments de fabricació que no esmenta aquest article.»

Vint-i-quatre. Es modifica l'apartat 4 de l'article 88, que queda redactat de la manera següent:

«4. L'alcohol o les begudes alcohòliques rebuts en règim suspensiu per a l'elaboració dels extractes i concentrats alcohòlics, així com aquests últims, es poden utilitzar per a l'obtenció, dins de la fàbrica d'extractes, d'aromatitzants per a l'elaboració de productes alimentaris i begudes analcohòliques. En el moment de la sortida de la fàbrica d'extractes inscrita com a tal en el registre territorial corresponent, s'ha d'aplicar respecte de les quotes meritades, per compensació automàtica en l'assentament de data corresponent, el dret a la devolució que preveu el paràgraf a) de l'article 22 de la Llei.»

Vint-i-cinc. Es modifica l'article 101, que queda redactat de la manera següent:

«1. L'exempció que estableix l'article 51.2.a) de la Llei s'ha de justificar mitjançant els comprovants de lliurament que s'han d'ajustar al model que aprovi el ministre d'Hisenda, llevat que l'avituallament es faci mitjançant el procediment de vendes en ruta, cas en què l'avituallament esmentat s'ha d'ajustar als requisits formals que recull l'article 27 d'aquest Reglament.

Els comprovants de lliurament han de contenir, com a mínim, les dades identificatives del subministrador, del destinatari i de l'avituallament.

2. Una vegada efectuats els subministraments, el subministrador ha de numerar correlativament els comprovants de lliurament expedits. La numeració ha de ser única, sigui quin sigui el règim fiscal o duaner de les operacions efectuades. Les operacions s'han de registrar en la comptabilitat d'existències de l'establiment, amb referència als números dels comprovants de lliurament que han de servir de justificant.

3. El subministrador ha de conservar durant un període de quatre anys els comprovants de lliurament i la resta de la documentació que acrediti la realització de les operacions.

4. Quan els carburants per a navegació siguin lliurats pels obligats tributaris a titulars d'aeronaus que habitualment utilitzin instal·lacions privades per al seu enlairament i aterratge, els titulars de les aeronaus han de ser autoritzats prèviament, per les oficines gestores corresponents a aquestes instal·lacions, per rebre els carburants amb exempció de l'impost. L'oficina gestora ha d'expedir, si s'escau, la targeta d'inscripció en el registre territorial que formalitza l'autorització, que s'ha de presentar al subministrador del carburant. Els titulars han de portar la comptabilitat necessària a l'efecte de justificar la destinació donada als carburants adquirits amb exempció de l'impost.

En casos de força major, el carburant rebut es pot cedir a altres titulars d'aeronaus també autoritzats que utilitzin instal·lacions privades. El titular de l'aeronau cedent ho ha de comunicar a l'oficina gestora en un termini màxim de 48 hores.

5. El subministrador ha de presentar en el termini i pels mitjans i procediments electrònics, informàtics o telemàtics que determini el ministre d'Hisenda la informació que contenen els comprovants de lliurament.»

Vint-i-sis. Es modifica l'article 102, que queda redactat de la manera següent:

«Article 102. *Avituallament a embarcacions.*

1. L'avituallament de carburants a embarcacions, per beneficiar-se de l'exempció que estableix l'article 51.2.b) de la Llei, s'ha d'ajustar al procediment que descriu l'apartat 2 de la lletra B de l'article 29 d'aquest Reglament, llevat que s'utilitzi el procediment de vendes en ruta a què es refereix l'article 27 d'aquest Reglament. Quan es tracti de vaixells de les Forces Armades, no és necessària la incorporació de traçadors i marcadors.

2. El subministrador ha de documentar l'operació d'avituallament amb un document administratiu electrònic que s'ha d'ajustar al model que aprovi el ministre d'Hisenda i Funció Pública i que ha de contenir, almenys, les dades identificatives del subministrador, del destinatari i de l'avituallament.

3. Si el vaixell té bandera no comunitària, el subministrament s'ha de documentar com a exportació.

4. L'expedidor ha de conservar, durant el període de prescripció de l'impost, l'albarà de circulació si l'avituallament es va fer mitjançant el procediment de vendes en ruta a què es refereix l'article 27 d'aquest Reglament.

Si l'avituallament es va dur a terme a l'empara del procediment que descriu l'apartat 2 de la lletra B de l'article 29 d'aquest Reglament, l'expedidor ha de conservar l'exemplar del document administratiu electrònic diligenciat pel receptor dels productes durant el període de prescripció de l'impost.»

Vint-i-set. S'afegeix un apartat 5 a l'article 103, que queda redactat de la manera següent:

«5. Perquè sigui aplicable l'exempció que estableix la lletra c) de l'apartat 2 de l'article 51 de la Llei, l'ha de sol·licitar prèviament a l'oficina gestora el titular de les centrals de producció elèctrica o de les centrals combinades de cogeneració d'electricitat i energia tèrmica útil, i l'oficina gestora esmentada l'ha d'autoritzar mitjançant la inscripció en el registre territorial corresponent.»

Vint-i-vuit. Es modifica la lletra a) de l'apartat 4 de l'article 106, que queda redactada de la manera següent:

«a) Els consumidors finals de gasoil bonificat han d'acreditar, en cada subministrament, la seva condició davant el proveïdor mitjançant l'aportació de la declaració subscripta corresponent a aquest efecte, que s'ha d'ajustar al model que aprovi el ministre d'Hisenda.

No obstant això, els consumidors finals poden acreditar la seva condició davant el proveïdor mitjançant l'aportació de la declaració prèvia corresponent referida a diversos subministraments, ajustada al model que aprovi el ministre d'Hisenda. Als efectes dels paràgrafs anteriors, també es consideren ajustades al model aprovat pel ministre d'Hisenda les declaracions de consumidor final que es formalitzin en suport documental o electrònic que continguin, com a mínim, les mateixes dades i informació que les que preveu el model aprovat pel ministre d'Hisenda.

Els consumidors finals que s'inscriguin en el registre de consumidors finals de l'Agència Estatal d'Administració Tributària, amb els requisits i el procediment que determini el ministre d'Hisenda, han d'acreditar la seva condició de consumidor final mitjançant la inscripció esmentada. En el cas de persones i entitats obligades a relacionar-se a través de mitjans electrònics amb l'Administració d'acord amb el que estableix l'article 14 de la Llei 39/2015, d'1 d'octubre, del procediment administratiu comú de les administracions públiques, la inscripció en aquest registre és l'única forma vàlida d'acreditar la condició de consumidor final als efectes que estableix aquest Reglament.

Es pot fer càrrec de la recepció del gasoil bonificat qualsevol persona diferent del consumidor final que es trobi al lloc assenyalat per aquest i faci constar la seva identitat i la seva relació amb ell.

Quan els consumidors finals rebin el gasoil bonificat mitjançant importació o per procediments de circulació intracomunitària, han d'inscriure's prèviament en el registre territorial de l'oficina gestora corresponent al lloc de consum del gasoil i acreditar la seva condició d'«autoritzats» mitjançant la targeta d'inscripció corresponent en el registre territorial.»

Vint-i-nou. Se suprimeix l'apartat 8 i es modifica l'apartat 1 de l'article 108, que queda redactat de la manera següent:

«1. L'aplicació dels tipus reduïts que estableixen els epígrafs 1.8, 1.10.1, 1.10.2, 1.12, 2.10, 2.13.1 i 2.13.2 de l'article 50 de la Llei s'ha de fer en les mateixes condicions que les que preveu l'article 106 anterior per a l'epígraf 1.4, amb les excepcions següents:

a) L'addició de marcadors només és exigible en relació amb el querosè, d'acord amb el que estableix l'article 114. A aquests efectes, sota l'expressió "querosè" s'inclouen tant el querosè comprès en l'epígraf 1.12 com els olis mitjans compresos en l'epígraf 2.10.

b) No és aplicable el que disposa l'article 106.3 i, a canvi, els detallistes han de complir el que estableix l'apartat 2 d'aquest article.

c) No és aplicable el que disposa la lletra a) de l'apartat 4 de l'article 106.»

Trenta. Es modifica l'article 108 ter, que queda redactat de la manera següent:

«Article 108 ter. *Autoritzacions especials per efectuar mescles d'hidrocarburs.*

L'oficina gestora pot autoritzar, quan hi hagi raons econòmiques que ho aconsellin i amb les condicions particulars que s'estableixin en cada cas amb motiu de l'autorització, que les operacions de mescla en règim suspensiu de productes inclosos en l'àmbit objectiu de l'impost sobre hidrocarburs destinats a una fàbrica o a un dipòsit fiscal per mesclar-se en aquests amb altres productes objecte de l'impost, o de productes objecte de l'impost emmagatzemats en una fàbrica o en un dipòsit fiscal, es puguin efectuar al vaixell que transporta la mescla dels productes referits. L'atorgament de l'autorització està condicionat al fet que l'operació es porti a terme mentre el vaixell estigui atracat al port en el qual radiqui la fàbrica o el dipòsit fiscal.

En els casos en què les instal·lacions disposin simultàniament d'autorització per a règims duaners especials, les operacions que s'indiquen al paràgraf anterior han de respectar les disposicions que estableixi la normativa duanera i les condicions que fixi l'autorització respectiva per als règims duaners de què es tracti.»

Trenta-u. Es modifica l'article 110, que queda redactat de la manera següent:

«Article 110. *Avituallament de gasoil a embarcacions.*

1. La devolució de l'impost que estableix el paràgraf b) de l'article 52 de la Llei està limitada a l'avituallament de gasoil que porti incorporats, d'acord amb el que s'exposa a l'article 114, els marcadors exigibles per a l'aplicació del tipus reduït que estableix l'epígraf 1.4 de l'apartat 1 de l'article 50 de la Llei i hagi estat rebut pel subministrador amb repercussió de l'impost d'acord amb el tipus establert per a l'epígraf esmentat. El punt de subministrament ha d'estar inscrit en el registre territorial de l'oficina gestora corresponent al seu emplaçament.

2. La condició necessària per a l'aplicació del tipus reduït es considera complerta, pel que fa al subministrador del gasoil, mitjançant els rebuts de lliurament que s'han d'ajustar al model que aprovi el ministre d'Hisenda i Funció Pública.

3. Si el vaixell té bandera no comunitària, el subministrament s'ha de documentar com a exportació.

4. Una vegada efectuats els subministraments, el subministrador ha de numerar correlativament els rebuts de lliurament. La numeració ha de ser única, sigui quin sigui el règim fiscal o duaner de les operacions efectuades.

5. El subministrador ha de portar un compte en el qual es faci constar: en el càrrec, el gasoil rebut, amb referència a l'ARC del document administratiu electrònic que en va emparar la circulació; en el descàrrec, els subministraments efectuats, amb referència als rebuts de lliurament expedits. El subministrador ha de conservar a disposició dels serveis d'inspecció un exemplar d'aquests documents.

6. La sol·licitud de devolució s'ha d'efectuar mitjançant els subjectes passius proveïdors del gasoil, encara que aquests no siguin els propietaris del gasoil subministrat. A aquest efecte, els subministradors han de facilitar als proveïdors del gasoil la informació necessària perquè aquests puguin formalitzar la sol·licitud de devolució a què es refereix l'apartat següent.

7. Els subjectes passius proveïdors han de sol·licitar la devolució de l'impost a l'oficina gestora en els terminis i pels mitjans i procediments electrònics, informàtics o telemàtics que determini el ministre d'Hisenda i Funció Pública.»

Trenta-dos. Es modifica l'apartat 3 de l'article 123 bis, que queda redactat de la manera següent:

«3. Si entre les labors del tabac venudes hi ha cigarrets i picadura per cargolar, els envasos han de portar adherida la marca fiscal a què es refereix l'article 26, sense que en cap cas hagi de ser retirada o destruïda en el moment de la sortida de l'àmbit territorial intern.»

Trenta-tres. Es modifica el primer paràgraf de l'apartat 1 de l'article 138, que queda redactat de la manera següent:

«1. Els obligats a presentar les autoliquidacions i les declaracions anuals d'operacions a què es refereix l'article 140, els beneficiaris de l'aplicació del tipus impositiu que estableix l'epígraf 1.1 de l'article 84.1 de la Llei i de les exempcions que estableixen els apartats 1 i 2 de l'article 79 de la Llei, així com les lletres b), c) i e) de l'apartat 3 de l'article 79 esmentat, han de sol·licitar la inscripció en el registre territorial corresponent a l'oficina gestora d'impostos especials del lloc on radiqui l'establiment corresponent o, si s'escau, el seu domicili fiscal de conformitat amb el procediment previst pel ministre d'Hisenda.»

Trenta-quatre. Es modifiquen els apartats 1 i 3 de l'article 141, que queden redactats de la manera següent:

«1. Perquè els subjectes passius puguin aplicar el tipus impositiu que estableix l'epígraf 1.1 de l'apartat 1 de l'article 84 de la Llei, els consumidors finals han d'haver-se inscrit en el registre territorial de l'oficina gestora corresponent al lloc de consum del carbó i acreditar al seu proveïdor que es destina a usos amb fins professionals mitjançant l'exhibició del seu CAC.

Qualsevol modificació de la destinació del carbó que suposi un canvi del tipus impositiu ha de ser objecte de comunicació, sota la responsabilitat exclusiva dels consumidors finals, tant a l'oficina gestora com als qui realitzin la posada a consum del carbó.

Mentre no tingui lloc una nova comunicació, s'ha de tenir en compte la informació continguda en la comunicació inicial.»

«3. Els subjectes passius han d'efectuar la rectificació de les quotes impositives repercutides quan l'import d'aquestes, determinat en funció del percentatge provisional comunicat pel consumidor final, no coincideixi amb l'import de les quotes

que s'haurien hagut de repercutir de conformitat amb el percentatge o la quantitat definitiva utilitzada.

A aquests efectes, en els quatre primers mesos de cada any natural, els consumidors finals han de comunicar als subjectes passius el percentatge definitiu de carbó subjecte a cadascun dels tipus establerts a l'apartat 1 de l'article 84 de la Llei. Si en el termini dels quatre mesos no es comuniquen als subjectes passius, i a l'oficina gestora, noves dades, es considera que no s'ha produït cap variació respecte als percentatges a aplicar sobre la quantitat subministrada de carbó.

La rectificació l'han de fer els subjectes passius una vegada els sigui comunicat el percentatge definitiu i la regularització de la situació tributària s'ha d'efectuar en l'autoliquidació corresponent al període en el qual s'hagi d'efectuar la rectificació.»

Trenta-cinc. S'afegeix l'article 141 bis, que queda redactat de la manera següent:

«Article 141 bis. *Aplicació d'exempcions.*

Els beneficiaris de les exempcions de l'article 79 de la Llei han de conservar durant el termini de prescripció tota la documentació acreditativa de la destinació que motivi l'exempció incloent-hi en tot cas les factures justificatives de la venda o el lliurament.

L'aplicació de les exempcions a què fan referència els apartats 1 i 2 de l'article 79 de la Llei està condicionada al fet que els qui facin la primera venda o lliurament de carbó a revenedors en l'àmbit territorial d'aplicació de l'impost o a empresaris que l'enviïn fora de l'àmbit territorial d'aplicació de l'impost sol·licitin a aquests revenedors o empresaris la presentació o l'exhibició de la targeta acreditativa de la inscripció en el registre territorial. La mateixa sol·licitud l'han de fer els qui realitzin la posada a consum de carbó, amb aplicació de l'exempció als qui l'utilitzin en els usos que recullen les lletres b), c) i e) de l'apartat 3 de l'article 79 de la Llei.»

Trenta-sis. S'afegeix una disposició transitòria tercera amb la redacció següent:

«Disposició transitòria tercera. *Règim transitori per a cigarrets i picadura per cargolar.*

Els cigarrets i la picadura per cargolar fabricats o importats a la Unió Europea amb anterioritat al 20 de maig de 2019 els envasos dels quals no portin adherides les marques fiscals que incorporen les mesures de seguretat que preveu l'article 16 de la Directiva 2014/40/UE del Parlament Europeu i del Consell, de 3 d'abril de 2014, relativa a l'aproximació de les disposicions legals, reglamentàries i administratives dels estats membres en matèria de fabricació, presentació i venda dels productes del tabac i els productes relacionats i per la qual es deroga la Directiva 2001/37/CE, poden seguir en circulació fins al 20 de maig de 2020.»

Disposició addicional única. *Llocs en què es pot autoritzar una botiga lliure d'impostos.*

1. Als efectes de l'aplicació de l'exempció que preveu l'article 21.2nB) de la Llei 37/1992, de 28 de desembre, de l'impost sobre el valor afegit, i a les botigues que defineix l'article 4.31 de la Llei 38/1992, de 28 de desembre, d'impostos especials, les botigues lliures d'impostos han d'estar situades a la zona sota control duaner dels ports i aeroports destinada a l'embarcament, el trànsit o l'arribada del viatger una vegada superat el control de seguretat i/o el control de passaport per al seu accés.

2. Les botigues lliures d'impostos han d'estar autoritzades com a dipòsit diferent del duaner i/o com a dipòsit duaner, en relació amb l'estatut de les mercaderies, sense perjudici de les obligacions que imposa la normativa dels impostos especials.

Disposició derogatòria única. *Derogació normativa.*

Amb efectes des de l'1 de gener de 2019, queden derogades les disposicions següents:

1r El Decret 2483/1974, de 9 d'agost, pel qual es regula el funcionament de botigues dedicades a la venda d'articles lliures d'impostos als aeroports nacionals.

2n L'Ordre d'11 de febrer de 1977, per la qual es dicten normes complementàries per al desplegament del Decret 2483/1974, sobre botigues per a venda d'articles lliures d'impostos als aeroports.

3r El que disposa el primer paràgraf de l'apartat tres, en els apartats cinc, sis, quinze, vint-i-cinc, vint-i-sis i trenta-u de l'article tercer del Reial decret 1075/2017, de 29 de desembre, pel qual es modifiquen el Reglament de l'impost sobre el valor afegit, aprovat pel Reial decret 1624/1992, de 29 de desembre, el Reglament de l'impost sobre transmissions patrimonials i actes jurídics documentats, aprovat pel Reial decret 828/1995, de 29 de maig, el Reglament dels impostos especials, aprovat pel Reial decret 1165/1995, de 7 de juliol, el Reglament de l'impost sobre els gasos fluorats d'efecte d'hivernacle, aprovat pel Reial decret 1042/2013, de 27 de desembre, el Reglament pel qual es regulen les obligacions de facturació, aprovat pel Reial decret 1619/2012, de 30 de novembre, el Reial decret 3485/2000, de 29 de desembre, sobre franquícies i exempcions en règim diplomàtic, consular i d'organismes internacionals, i de modificació del Reglament general de vehicles, aprovat pel Reial decret 2822/1998, de 23 de desembre, i el Reial decret 1065/2007, de 27 de juliol, pel qual s'aprova el Reglament general de les actuacions i els procediments de gestió i inspecció tributària i de desplegament de les normes comunes dels procediments d'aplicació dels tributs.

Disposició final primera. *Obligacions comptables.*

Amb efectes des de l'1 de gener de 2020, les obligacions comptables que preveuen els articles 3, 11, 12, 13, 53, 55, 56.2, 56 bis, 60, 66, 71, 74, 75, 75 bis, 75 ter, 76, 77, 85, 87, 88, 96, 101, 103, 105, 106, 110, 115, 126 i 129 del Reglament dels impostos especials s'han de complir mitjançant els llibres comptables i en els termes que estableixi el ministre d'Hisenda, en l'ordre corresponent que desplegui el que disposa l'article 50 del Reglament esmentat.

Disposició final segona. *Modificació del Reial decret 1065/2007, de 27 de juliol, pel qual s'aprova el Reglament general de les actuacions i els procediments de gestió i inspecció tributària i de desplegament de les normes comunes dels procediments d'aplicació dels tributs.*

S'inclou un nou número 90 en l'apartat u de la disposició addicional primera del Reial decret 1065/2007, de 27 de juliol, pel qual s'aprova el Reglament general de les actuacions i els procediments de gestió i inspecció tributària i de desplegament de les normes comunes dels procediments d'aplicació dels tributs, que queda redactat de la manera següent:

«90. Procediment d'autorització d'exoneració de l'obligació d'expedició de factures, d'acord amb el que preveu l'article 3.2, lletra b), segon paràgraf, del Reglament pel qual es regulen les obligacions de facturació, aprovat pel Reial decret 1619/2012, de 30 de novembre.»

Disposició final tercera. *Títol competencial.*

Aquest Reial decret s'aprova a l'empara del que disposa l'article 149.1.14a de la Constitució, que atribueix a l'Estat la competència en matèria d'hisenda general.

Disposició final quarta. *Entrada en vigor.*

Aquest Reial decret entra en vigor el dia 1 de gener de 2019.
No obstant això:

- a) El que disposen els apartats set, deu, setze, vint i trenta-dos de l'article quart és de compliment obligat a partir del 20 de maig de 2019. No obstant això, el que disposen el tercer paràgraf de la lletra a) del número 2 i els paràgrafs sisè i setè del número 4 de l'apartat deu de l'article quart és de compliment obligat a partir de l'1 de gener de 2020.
- b) El que disposen els apartats vuit, onze, vint-i-cinc, vint-i-sis i trenta-u de l'article quart és de compliment obligat a partir de l'1 de juliol de 2019.
- c) El que disposa l'apartat vint-i-u de l'article quart és de compliment obligat a partir de l'1 de gener de 2020.
- d) El que disposa el número 12 de l'apartat deu de l'article quart és de compliment obligat a partir de l'1 de gener de 2022.

Madrid, 28 de desembre de 2018.

FELIPE R.

La ministra d'Hisenda,
MARÍA JESÚS MONTERO CUADRADO